

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียงตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพบางประการ และปัญหาทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษา

1. สถานภาพบางประการ นำมาแจกแจงความถี่ แล้วนำเสนอเป็นคำร้อยละ

2. ปัญหาทั่วไป นำมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามปีที่สำเร็จการศึกษาเป็นสามกลุ่ม และเสนอผลของการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) เมื่อผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนมีนัยสำคัญทางสถิติจะเสนอผลของการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

ตอนที่ 2 สถานภาพบางประการของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดและความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการที่จะจัดโครงการการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ

1. สถานภาพบางประการ แจกแจงความถี่แล้วนำเสนอเป็นคำร้อยละ

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ปัญหาและความต้องการด้านการศึกษา วัตถุประสงค์ของการจัดโครงการการศึกษานอกระบบโรงเรียน การประชาสัมพันธ์โครงการ การให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่ผู้เรียน และการเลือกผู้สอนและการนิเทศการสอน เรื่องเหล่านี้นำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความเชื่อมั่นในรูปแบบของ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง งบประมาณ การเงิน และการสรรหา
ทรัพยากรที่จะใช้ในการจัดการศึกษา นำมาแจกแจงความถี่ แล้วนำเสนอในรูปของ
ร้อยละ พร้อมทั้งเสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยทดสอบความมีนัยสำคัญด้วย
ไคสแควร์

เพื่อความสะดวกและให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้นำ
อักษรย่อและสัญลักษณ์ทางสถิติมาใช้ดังนี้

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	หมายถึง	อัตราส่วนความแปรปรวนของฟิชเชอร์
df	หมายถึง	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
P	หมายถึง	ความน่าจะเป็น (Probability) ของค่าสถิติ ที่คำนวณได้
χ^2	หมายถึง	ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ได้จากการทดสอบความแตกต่างระหว่าง มัธยฐานเลขคณิตของข้อมูล 2 ชุด โดยใช้การทดสอบ ค่าที (t-test)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพบางประการและปัญหาทั่ว ๆ ไปของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษา

1. สถานภาพบางประการ นำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียงดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ จำแนกตามเพศและปีการศึกษา

เพศ	ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา									รวม	
	2527			2528			2529				
	จำนวน	ร้อยละ ของกลุ่ม	ร้อยละ ของทั้งหมด	จำนวน	ร้อยละ ของกลุ่ม	ร้อยละ ของทั้งหมด	จำนวน	ร้อยละ ของกลุ่ม	ร้อยละ ของทั้งหมด	จำนวน	ร้อยละ ของกลุ่ม
ชาย	28	58.3	18.4	28	71.8	18.4	33	50.8	21.7	89	58.6
หญิง	20	41.7	13.2	11	28.2	7.2	32	49.2	21.1	63	41.4
รวม	48	100	31.6	39	100	25.7	65	100	42.8	152	100

ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ตอบแบบสอบถามเป็นชายมากกว่าหญิง คือเป็นชายร้อยละ 58.6 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียนในปีการศึกษา 2529 มีมากที่สุดคือ 65 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8 และน้อยที่สุดคือนักเรียนในปีการศึกษา 2528 มี 39 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ
จำแนกตามอายุและปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

อายุ (ปี)	ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา							
	2527		2528		2529		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
12	-	-	-	-	4	6.2	4	2.6
13	-	-	-	-	46	70.8	46	30.3
14	-	-	22	56.4	14	21.5	36	23.7
15	26	54.2	14	35.9	1	1.5	41	27.0
16	18	37.5	2	5.1	-	-	20	13.2
17	3	6.2	1	2.6	-	-	4	2.6
20	1	2.1	-	-	-	-	1	0.7
รวม	48	100	39	100	65	100	152	100

จากตารางที่ 3 จะเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปีที่สำเร็จการศึกษา กล่าวคือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาก่อนจะมีอายุมากกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาที่หลัง ตามลำดับ และส่วนใหญ่ของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะมีอายุระหว่าง 13-15 ปี ซึ่งเมื่อรวมจำนวนของผู้ที่มีอายุ 13-15 ปี แล้วคิดเป็นร้อยละ 80.9 ของจำนวนทั้งหมด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ
จำแนกตามอาชีพของบิดาและปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

อาชีพของบิดา	ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา						รวม	
	2527		2528		2529			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกรรวม	43	89.6	33	84.6	60	92.3	136	89.5
ช่างฝีมือ	3	6.2	-	-	-	-	3	2.0
รับจ้างทั่วไป	2	4.2	4	10.3	3	4.6	9	5.9
ค้าขาย	-	-	2	5.1	2	3.1	4	2.6
รวม	48	100	39	100	65	100	152	100

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ เกือบทั้งหมดมีบิดา หรือ
ผู้ปกครอง ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรวม คือ ทำไร่ ทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์
ซึ่งมีถึงร้อยละ 89.5 มีเพียงส่วนน้อยที่ประกอบอาชีพอื่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ
จำแนกตามการศึกษาของบิดาและปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

การศึกษา ของบิดา	ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา						รวม	
	2527		2528		2529			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่รู้หนังสือ	4	8.3	7	18.0	12	18.5	23	15.1
อ่าน - เขียน ได้แต่ ไม่จบประถม 4	17	35.4	5	12.8	5	7.7	27	17.8
ประถมศึกษา 4	27	56.2	27	69.2	48	73.8	102	67.1
รวม	48	100	39	100	65	100	152	100

บิดา หรือ ผู้ปกครอง ของผู้สำเร็จการศึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อมีการศึกษาค่อนข้างต่ำ คือมีการศึกษาเพียงชั้นประถม
ปีที่ 4 หรือต่ำกว่าเท่านั้น ซึ่งเมื่อจำแนกแล้ว ส่วนใหญ่คือร้อยละ 67.1 มีบิดาหรือ
ผู้ปกครองสำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รองลงมาคือร้อยละ 17.8 มีบิดาหรือ
ผู้ปกครองมีความรู้อ่านออกเขียนได้แต่ไม่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และมี
ร้อยละ 15.1 ที่มีบิดา หรือผู้ปกครองไม่รู้หนังสือเลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ จำแนกตามรายได้ของครอบครัวและปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

รายได้ของครอบครัว ต่อเดือน (บาท)	ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา						รวม	
	2527		2528		2529			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
500 หรือน้อยกว่า	4	8.3	1	2.6	11	16.3	16	10.5
501 - 1,000 บาท	3	6.2	13	33.3	16	24.6	32	21.1
1,001 - 1,500 บาท	10	20.8	8	20.5	15	23.1	33	21.7
1,501 - 2,000 บาท	9	18.8	9	23.1	14	21.5	32	21.1
2,001 - 2,500 บาท	14	29.2	3	7.7	2	3.1	19	12.5
2,501 - 3,000 บาท	1	2.1	1	2.6	2	3.1	4	2.6
3,001 - 3,500 บาท	3	6.2	-	-	2	3.1	5	3.3
3,501 - 4,000 บาท	1	2.1	1	2.6	1	1.5	3	2.0
4,001 - 4,500 บาท	-	-	1	2.6	1	1.5	2	1.3
4,501 บาทขึ้นไป	3	6.2	2	5.1	1	1.5	6	3.9
รวม	48	100	39	100	65	100	152	100

ส่วนใหญ่แล้วผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ คือ มีถึงร้อยละ 10.5 ที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500 บาทต่อเดือน และมีร้อยละ 21.1, 21.7, 21.1 และ 12.5 ที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 501-1,000 บาท 1,001-1,500 บาท 1,501-2,000 บาท และ 2,001-2,500 บาท ตามลำดับ ซึ่งเมื่อรวมจำนวนผู้มีรายได้ต่ำกว่า 2,501 บาทต่อเดือนเข้าด้วยกันแล้ว จะมีจำนวนถึง 132 คน คิดเป็นร้อยละ 86.8 ของจำนวนทั้งหมด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ
จำแนกตามจำนวนพี่น้องร่วมบิดา-มารดา (นับตัวผู้ตอบแบบสอบถามรวมกับ
จำนวนพี่น้องด้วย) และจำแนกตามปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

จำนวนพี่น้อง รวม	ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา						รวม	
	2527		2528		2529			
บิดา-มารดา	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 คน	2	4.2	4	10.2	8	12.3	14	9.2
2 คน	11	22.9	10	25.6	15	23.1	36	23.7
3 คน	9	18.8	12	30.8	17	26.1	38	25.0
4 คน	13	27.1	8	20.5	7	10.8	28	18.4
5 คน	2	4.2	2	5.1	1	1.5	5	3.3
6 คน	3	6.2	-	-	11	16.9	14	9.2
7 คน	6	12.5	1	2.6	6	9.2	13	8.6
8 คน	1	2.1	2	5.1	-	-	3	2.0
9 คน	1	2.1	-	-	-	-	1	0.7
รวม	48	100	39	100	65	100	152	100

เมื่อนับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ
รวมกับพี่น้องแล้ว ปรากฏว่า ส่วนใหญ่จะมีพี่น้องร่วมบิดา-มารดา 3 คน คิดเป็นร้อยละ
25.0 รองลงมาคือ 2 คน และ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 และ 18.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ
จำแนกตามลำดับที่เกิดและปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

ลำดับที่เกิด	ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา						รวม	
	2527		2528		2529			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกิดเป็นคนโต	15	31.2	13	33.3	27	41.5	55	36.2
เกิดเป็นคนกลาง	21	43.8	9	23.1	18	27.7	48	31.6
เกิดเป็นคนสุดท้าย	12	25.0	17	43.6	20	30.8	49	32.2
รวม	48	100	39	100	65	100	152	100

เมื่อพิจารณาจากช่องรวม ผู้ที่ไม่ได้ศึกษาต่อส่วนใหญ่คือร้อยละ 36.2 จะเกิดเป็นคนโต แต่เมื่อพิจารณาแยกตามปีการศึกษา ปรากฏว่า ในขณะที่ปีการศึกษา 2527 จำนวนผู้ที่ไม่ได้ศึกษาต่อมากที่สุดคือร้อยละ 43.8 เป็นผู้ที่เกิดเป็นคนกลาง แต่ในปีการศึกษา 2528 จำนวนผู้ที่ไม่ได้ศึกษาต่อมากที่สุด คือร้อยละ 43.6 เป็นผู้ที่เกิดเป็นคนสุดท้าย และในปีการศึกษา 2529 จำนวนผู้ที่ไม่ได้ศึกษาต่อมากที่สุดคือ ร้อยละ 41.5 กลับเป็นผู้ที่เกิดเป็นคนโต ตัวเลขดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการเกิดเป็นคนโต คนกลาง หรือคนสุดท้าย ไม่มีความสัมพันธ์กับการจะได้ศึกษาต่อหรือไม่ได้ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ
จำแนกตามปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา และเหตุผลสำคัญอันดับหนึ่ง
ที่ทำให้ไม่ศึกษาต่อ

เหตุผลสำคัญอันดับหนึ่ง ที่ทำให้ไม่ศึกษาต่อ	ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา						รวม	
	2527		2528		2529			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เรียนไม่เก่ง	10	20.8	7	17.9	13	20.0	30	19.7
ไม่มีกอยากเรียนต่อ	11	22.9	4	10.2	7	10.8	22	14.5
การเดินทางไม่สะดวก	2	4.2	-	-	-	-	2	1.3
ฐานะยากจน	14	29.2	16	41.0	31	47.7	61	40.1
อยากทำงานมากกว่า	4	8.3	3	7.7	2	3.1	9	5.9
ผู้ปกครองไม่ให้เรียน	7	14.6	9	23.1	12	18.5	28	18.4
รวม	48	100	39	100	65	100	152	100

เมื่อจำแนก ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปีที่ 6 ตามเหตุผลสำคัญอันดับหนึ่ง
ที่ทำให้ไม่ศึกษาต่อแล้ว ปรากฏว่า ส่วนใหญ่ไม่ศึกษาต่อ เพราะฐานะยากจน
รองลงมาได้แก่ เรียนไม่เก่ง ผู้ปกครองไม่ให้เรียน และไม่มีกอยากเรียนต่อ โดยมี
ผู้ตอบเป็นร้อยละ 40.1, 19.7, 18.4 และ 14.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ
จำแนกตามปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา และเหตุผลสำคัญอันดับสอง
ที่ทำให้ไม่ศึกษาต่อ

เหตุผลสำคัญอันดับสอง ที่ทำให้ไม่ศึกษาต่อ	ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา							
	2527		2528		2529		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เรียนไม่เก่ง	12	2	10	25.6	14	21.5	36	23.7
ไม่มีเงินอยากเรียนต่อ	10	20.8	8	20.5	7	10.8	25	16.4
การเดินทางไม่สะดวก	3	6.2	4	10.2	4	6.2	11	7.2
ฐานะยากจน	4	8.3	7	17.9	15	23.1	26	17.1
อยากทำงานมากกว่า	10	20.8	3	7.7	11	16.9	24	15.8
ผู้ปกครองไม่ให้เรียน	6	12.5	7	17.9	11	16.9	24	15.8
ไม่ชอบ	3	6.2	-	-	3	4.6	6	3.9
รวม	48	100	39	100	65	100	152	100

เหตุผลสำคัญอันดับสองที่ทำให้ไม่ศึกษาต่อนั้น ผู้ตอบร้อยละ 23.7 ให้เหตุผลว่าเพราะเรียนไม่เก่ง และอีกร้อยละ 17.1, 16.4, 15.8 และ 15.8 ให้เหตุผลว่าไม่เรียนต่อ เพราะฐานะยากจน ไม่มีเงินอยากเรียนต่อ ผู้ปกครองไม่ให้เรียนและอยากทำงานมากกว่าตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ
จำแนกตามปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา และเหตุผลสำคัญอันดับสาม
ที่ทำให้ไม่ศึกษาต่อ

เหตุผลสำคัญอันดับสาม ที่ทำให้ไม่ศึกษาต่อ	ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา						รวม	
	2527		2528		2529			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เรียนไม่เก่ง	9	18.8	6	15.4	15	23.1	30	19.7
ไม่มีกอยากเรียนต่อ	5	10.4	4	10.2	10	15.4	19	12.5
การเดินทางไม่สะดวก	5	10.4	5	12.8	5	7.7	15	9.9
ฐานะยากจน	5	10.4	7	17.9	5	7.7	17	11.2
อยากทำงานมากกว่า	5	10.4	4	10.2	3	4.6	12	7.9
ผู้ปกครองไม่ให้เรียน	6	12.5	7	17.9	11	16.9	24	15.8
ไม่ชอบ	13	27.1	6	15.4	16	24.6	35	23.0
รวม	48	100	39	100	65	100	152	100

เหตุผลสำคัญอันดับสามที่ทำให้ไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาชั้น ร้อยละ 19.7
ตอบว่าเรียนไม่เก่ง รองลงมาคือ ร้อยละ 15.8, 12.5, และ 11.1 ตอบว่า
ผู้ปกครองไม่ให้เรียน ไม่มีกอยากเรียนต่อ และฐานะยากจน ตามลำดับและมี
ร้อยละ 23.0 ที่ไม่บอกเหตุผลสำคัญอันดับสามที่ทำให้ไม่ศึกษาต่อ

ตารางที่ 12 น้ำหนักของเหตุผลสามประการที่ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษา จำแนกตามปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

เหตุผลสำคัญที่ทำให้ ไม่ศึกษาต่อ	ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา						รวม	
	2527		2528		2529		น้ำหนัก	อันดับ
	น้ำหนัก	อันดับ	น้ำหนัก	อันดับ	น้ำหนัก	อันดับ	น้ำหนัก	อันดับ
เรียนไม่เก่ง	1.31	1	1.20	3	1.26	2	1.26	2
ไม่มีกอยากเรียน ต่อ	1.21	2	0.82	4	0.69	4	0.89	4
การเดินทางไม่ สะดวก	0.35	6	0.33	6	0.20	6	0.28	6
ฐานะยากจน	1.14	3	1.77	1	1.97	1	1.66	1
อยากทำงาน มากกว่า	0.77	5	0.49	5	0.48	5	0.57	5
ผู้ปกครองไม่ให้ เรียน	0.81	4	1.23	2	1.06	3	1.03	3

หมายเหตุ น้ำหนักของเหตุผลมีที่มาจากนี้

- ผู้ตอบแบบสอบถามคนหนึ่งเลือกเหตุผลที่ทำให้ไม่ศึกษาต่อได้ไม่เกิน 3 เหตุผล
- เหตุผลที่เลือกถ้าเป็นเหตุผลสำคัญอันดับหนึ่งให้น้ำหนัก 3 คะแนน เหตุผลสำคัญอันดับสองให้น้ำหนัก 2 คะแนน เหตุผลสำคัญอันดับสามให้น้ำหนัก 1 คะแนน และเหตุผลอื่น ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้เลือกให้น้ำหนัก 0 คะแนน

3. รวมน้ำหนักของแต่ละเหตุผลของผู้ตอบแบบสอบถามทุกคน เข้าด้วยกัน
ได้เท่าใด นำมาคำนวณน้ำหนักเฉลี่ยโดยนำจำนวนตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่มไปหาร
ผลรวมของน้ำหนักของแต่ละเหตุผล

4. นำน้ำหนักเหตุผลมาจัดอันดับความสำคัญ เหตุผลใดมีค่าน้ำหนักเหตุผล
สูงสุดจัดเป็นอันดับ 1 และเหตุผลที่มีค่ารองลงมาจัดเป็นอันดับ 2-6 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากกลุ่มรวม สาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ
ประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่ศึกษาต่อ คือ ฐานะยากจน มีน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 1.66
รองลงมาคือ เรียนไม่เก่ง ผู้ปกครองไม่ให้เรียน และไม่อยากจะเรียนต่อ
มีน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 1.26, 1.03 และ 0.89 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาแยก
ตามกลุ่ม สาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา
2527 ไม่ศึกษาต่อคือ เรียนไม่เก่ง มีน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 1.31 ส่วนสาเหตุ
สำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2528 และ 2529
ไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาชั้นมีสาเหตุเดียวกันคือฐานะยากจน มีน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย
1.77 และ 1.97 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ
จำแนกตามปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา และสภาพการทำงาน

สภาพการทำงาน	ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา						รวม	
	2527		2528		2529		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วยเหลืองานอาชีพ ของครอบครัว	40	83.3	30	76.9	47	72.3	117	77.0
เป็นลูกจ้างบุคคลอื่น	5	10.4	1	2.5	2	3.1	8	5.3
ทำงานโดยตนเอง เป็นเจ้าของกิจการ	-	-	-	-	1	1.5	1	0.7
ช่วยเหลืองานบ้าน แต่ไม่ใช่งานเกี่ยวกับ อาชีพ	3	6.2	6	15.4	13	20.0	22	14.5
อื่น ๆ	-	-	2	5.1	2	3.1	4	2.6
รวม	48	100	39	100	65	100	152	100

ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อทั้งสามปีการศึกษาส่วนใหญ่
จะทำงานโดยช่วยเหลืองานอาชีพของครอบครัว ซึ่งรวมกันแล้วมีถึงร้อยละ 77.0
รองลงมาได้แก่ ช่วยเหลืองานบ้านแต่ไม่ใช่งานเกี่ยวกับอาชีพ ร้อยละ 14.5 เป็น
ลูกจ้างบุคคลอื่น ร้อยละ 5.3 อื่น ๆ ซึ่งได้แก่ บวชเป็นสามเณร (3 คน) และ
อยู่วัดเป็นลูกศิษย์พระ (1 คน) รวมคิดเป็นร้อยละ 2.6 และมี 1 คนที่ทำงานโดย
ตนเองเป็นเจ้าของกิจการ คือเป็นเจ้าของร้านค้าขนาดเล็ก ๆ ในหมู่บ้าน

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ
จำแนกตามปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน (บาท)	ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา							
	2527		2528		2529		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	33	68.8	29	74.4	56	86.2	118	77.6
50 บาท	-	-	1	2.6	1	1.5	2	1.3
60 บาท	-	-	1	2.6	-	-	1	0.7
100 บาท	3	6.2	3	7.7	5	7.7	11	7.2
200 บาท	4	8.3	2	5.1	1	1.5	7	4.6
250 บาท	3	6.2	1	2.6	1	1.5	5	3.3
300 บาท	3	6.2	2	5.1	1	1.5	6	3.9
500 บาท	2	4.2	-	-	-	-	2	1.3
รวม	48	100	39	100	65	100	152	100

ส่วนใหญ่แล้วผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อไม่ได้ทำงาน
ที่จะก่อให้เกิดรายได้แก่ตนเอง ผู้ที่มีรายได้ก็จะมีรายได้ต่ำ เดือนหนึ่งประมาณ
50-500 บาท เพราะงานที่ทำส่วนใหญ่จะเป็นงานรับจ้างตามฤดูกาล ปีหนึ่ง ๆ
รับจ้างประมาณ 2-3 เดือน เมื่อนำจำนวนเดือนในรอบปีหารจำนวนรายได้ที่เกิด
จากการรับจ้างแล้วจึงค่อนข้างต่ำ จากตารางเมื่อนับรวมผู้ที่ทำงานที่ก่อให้เกิดรายได้
แล้วจะมีอยู่ 34 คน คิดเป็นร้อยละ 22.37 ของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ทั้งสามปีการศึกษา

2. ปัญหาทั่ว ๆ ไปของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี 6 ปีที่ไม่ได้ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษา นำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียงเพื่อแสดงผลของการคำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลของการวิเคราะห์ความแปรปรวน (F) และผลของการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ในข้อกระทงแต่ละข้อ

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบปัญหาทั่ว ๆ ไปของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี 6 ปีที่ไม่ได้ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษา จำแนกตามปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

	ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา				F	กลุ่มที่แตกต่างกัน
	1 2527 N = 48 \bar{X} S.D.	2 2528 N = 39 \bar{X} S.D.	3 2529 N = 65 \bar{X} S.D.	รวม N = 152 \bar{X} S.D.		
1. สุขภาพไม่ดี เจ็บป่วยบ่อย	1.8333 1.0176	2.0769 1.0854	1.9231 1.1899	1.9342 1.1079	0.5225	-
2. อายเพื่อนที่ไม่ได้เรียนต่อ	1.4792 0.7716	1.6410 0.9864	1.9231 1.1633	1.7105 1.0205	2.7987	-
3. มีการทะเลาะเบาะแว้งกับเพื่อน	2.1042 1.1713	1.6667 1.0087	1.7846 1.0532	1.8553 1.0882	2.0046	-
4. เพื่อน ๆ ชอบรักชวนไปก่อการทะเลาะวิวาท	1.6458 0.9563	1.4359 0.8824	1.3077 0.7690	1.4474 0.8673	2.1348	-
5. เพื่อน ๆ ชอบรักชวนไปเล่นการพนัน	1.3958 0.8930	1.8462 1.2256	1.2923 0.6549	1.4671 0.9273	4.7834	2, 3
6. เพื่อน ๆ ชอบรักชวนไปเสพยาเสพติด	1.6250 1.2138	1.3333 0.9551	1.0923 0.4229	1.3224 0.9033	5.0637	1, 3
7. ชีวิตในวัยนี้ไม่มีความสุข	2.0833 1.2519	2.3077 1.3407	2.1077 1.2390	2.1513 1.2647	0.4029	-
8. คนในครอบครัวทะเลาะเบาะแว้งกัน	2.2708 1.3004	2.1282 1.4900	2.2154 1.2929	2.2105 1.3403	0.1211	-
9. เงินไม่พอใช้จ่ายในครอบครัว	3.0208 1.2289	2.8718 1.2810	2.6923 1.2860	2.8421 1.2665	0.9426	-
10. เวลาที่มีปัญหาปรึกษาครูมัธยมจำเป็นต้องแก้ปัญหาเอง	2.2083 1.1662	2.2051 1.1512	2.0308 1.1986	2.1316 1.1764	0.4170	-
11. ต้องหางานหนักเพื่อช่วยเหลือครอบครัว	2.8125 1.1606	2.6410 1.3473	2.4308 1.1452	2.6053 1.2079	1.4094	-

หมายถึง $P < .05$

ผลการวิเคราะห์ความถี่เห็นของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อเกี่ยวกับปัญหาทั่ว ๆ ไปของตนเอง เมื่อพิจารณาในข้อรวมปรากฏว่า ส่วนใหญ่แล้วผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อมีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ที่กล่าวถึงในแบบสอบถามในระดับน้อย (\bar{x} อยู่ระหว่าง 1.7105 - 2.2105) มีอยู่ 2 เรื่องที่เป็นปัญหาในระดับปานกลางคือ เงินไม่พอใช้จ่ายในครอบครัว ($\bar{x} = 2.8421$) และต้องทำงานหนักเพื่อช่วยเหลือครอบครัว ($\bar{x} = 2.6053$) และมีอยู่ 3 เรื่องที่เป็นปัญหาในระดับน้อยที่สุดคือ เพื่อน ๆ ชอบชักชวนไปก่อนการทะเลาะวิวาท ($\bar{x} = 1.4474$) เพื่อน ๆ ชอบชักชวนไปเล่นการพนัน ($\bar{x} = 1.4671$) และเพื่อน ๆ ชอบชักชวนไปเสพยาเสพติด ($\bar{x} = 1.3224$) เมื่อพิจารณาแยกในระดับกลุ่มปรากฏว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 จะมีปัญหาเรื่องต่าง ๆ ในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ มี 2 เรื่องที่เป็นปัญหาในระดับปานกลางคือ เงินไม่พอใช้จ่ายในครอบครัว ($\bar{x} = 3.0208$) และต้องทำงานหนักเพื่อช่วยเหลือครอบครัว ($\bar{x} = 2.8125$) และมี 2 เรื่องที่เป็นปัญหาในระดับน้อยที่สุดคือ อยาเพื่อนที่ไม่ได้เรียนต่อ ($\bar{x} = 1.4792$) และเพื่อน ๆ ชอบชักชวนไปเสพยาเสพติด ($\bar{x} = 1.6250$) กลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2528 มีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ มีอยู่ 2 เรื่องที่เป็นปัญหาในระดับปานกลางคือ เงินไม่พอใช้จ่ายในครอบครัว ($\bar{x} = 2.8718$) และต้องทำงานหนักเพื่อช่วยเหลือครอบครัว ($\bar{x} = 2.6410$) และมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด 2 เรื่อง ได้แก่ เพื่อน ๆ ชอบชักชวนไปก่อนการทะเลาะวิวาท ($\bar{x} = 1.4359$) และเพื่อน ๆ ชอบชักชวนไปเสพยาเสพติด ($\bar{x} = 1.3333$) ส่วนกลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2529 นั้น พบว่ามีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่เช่นกัน มีอยู่เพียงเรื่องเดียวที่มีปัญหาในระดับปานกลางคือเงินไม่พอใช้จ่ายในครอบครัว ($\bar{x} = 2.8421$) และเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับน้อยที่สุดมี 3 เรื่องคือ เพื่อน ๆ ชอบชักชวนไปก่อนการทะเลาะวิวาท ($\bar{x} = 1.3077$) เพื่อน ๆ ชอบชักชวนไปเล่นการพนัน ($\bar{x} = 1.2923$) และเพื่อน ๆ ชอบชักชวนไปเสพยาเสพติด ($\bar{x} = 1.3224$)

จากการพิจารณาค่า F ปรากฏว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2 เรื่อง คือ เพื่อน ๆ ชอบชักชวนไปเล่นการพนันและเพื่อน ๆ ชอบชักชวนไปเสพสิ่งเสพติด แสดงว่าผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ ในแต่ละปีการศึกษามี ปัญหาในเรื่องเหล่านี้แตกต่างกัน เมื่อนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบระหว่างคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ ปรากฏว่า ปัญหาเรื่องเพื่อน ๆ ชอบชักชวนไปเล่นการพนันนั้น กลุ่มผู้สำเร็จ การศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2528 มีปัญหาในระดับที่แตกต่างจากกลุ่ม ผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2529 คือในขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2529 มีปัญหาในเรื่องนี้น้อยที่สุด ($\bar{x} = 1.2923$) แต่กลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาในปี การศึกษา 2528 มีปัญหาในเรื่องนี้ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.8462$) ส่วนปัญหาเกี่ยวกับ เพื่อน ๆ ชอบชักชวนไปก่อการทะเลาะวิวาทนั้น กลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2527 มีปัญหาในเรื่องนี้มากกว่ากลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2529 โดยที่ผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2527 มีปัญหาในเรื่องนี้ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.6250$) แต่ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2529 มีปัญหา ในเรื่องนี้ ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x} = 1.0923$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพบางประการของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดและความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการที่จะจัดโครงการการศึกษาอบรมโรงเรียนให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพบางประการของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด นำเสนอในรูปของความถี่และร้อยละ

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ พระสงฆ์ คณะกรรมการหมู่บ้าน และข้าราชการสี่กระทรวงหลัก จำแนกตามเพศ

เพศ	ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ		พระสงฆ์		คณะกรรมการหมู่บ้าน		ข้าราชการสี่กระทรวงหลัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	89	58.6	14	100	70	87.5	54	54.0	227	65.6
หญิง	63	41.4	-	-	10	12.5	46	46.0	119	34.4
รวม	152	100	14	100	80	100	100	100	346	100

ตัวอย่างประชากรที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่คือร้อยละ 65.6 เป็นเพศชาย และเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อและกลุ่มข้าราชการสี่กระทรวงหลัก จำนวนเพศชายมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย ส่วนกลุ่มคณะกรรมการหมู่บ้านส่วนใหญ่ คือร้อยละ 87.5 เป็นเพศชาย

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ พระสงฆ์ คณะกรรมการหมู่บ้าน และข้าราชการตำรวจหลัก จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ ศึกษาต่อ		พระสงฆ์		คณะกรรมการ หมู่บ้าน		ข้าราชการ ตำรวจหลัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
12 - 20	152	100	-	-	-	-	-	-	152	44.2
21 - 30	-	-	7	50.0	8	10.0	46	46.9	61	17.7
31 - 40	-	-	2	14.3	25	31.2	41	41.8	68	19.8
41 - 50	-	-	-	-	35	43.8	8	8.2	43	12.5
51 - 60	-	-	2	14.3	11	13.8	3	3.1	16	4.7
61 ปีขึ้นไป	-	-	3	21.4	1	1.2	-	-	4	1.2
รวม	152	100	14	100	80	100	98	100	344	100

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อายุของผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันไปตามกลุ่มตัวอย่างประชากร กล่าวคือ กลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อทั้งหมดมีอายุอยู่ระหว่าง 12-20 ปี ครึ่งหนึ่งของจำนวนกระสงฆ์มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ส่วนกลุ่มคณะกรรมการหมู่บ้านเมื่อรวมผู้มีอายุ 31-50 ปี แล้วมีจำนวนถึง 60 คน ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 75.0 ของจำนวนกรรมการหมู่บ้านทั้งหมด ส่วนกลุ่มข้าราชการสี่กระทรวงหลักนั้น เมื่อรวมผู้มีอายุระหว่าง 21-40 ปี เข้าด้วยกันแล้วมีจำนวนถึง 87 คน คิดเป็น ร้อยละ 88.78 ของตัวอย่างประชากรกลุ่มนี้ (กลุ่มข้าราชการสี่กระทรวงหลักมีผู้ไม่บอกอายุ 2 คน จึงมีผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มนี้ 98 คน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ปัญหาและความต้องการด้านการศึกษา วัตถุประสงค์ของการจัดโครงการการศึกษาของระบบโรงเรียน การประชาสัมพันธ์โครงการ การให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่ผู้เรียน และการเลือกผู้สอน และการนิเทศการสอน ความคิดเห็นเหล่านี้วิเคราะห์เป็นรายข้อ จำนวนตามตัวอย่างประชากรเป็นอีกกลุ่มคือ ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พระสงฆ์ คณะกรรมการหมู่บ้าน และข้าราชการสีกระทรวงหลัก โดยจะเสนอผลของการวิเคราะห์ที่ในรูปของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบความเชื่อมั่นในรูปของที (t-test) เพื่อที่ว่าค่าเฉลี่ยนั้นมากกว่า 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ โดยในตารางจะเสนอผลการวิเคราะห์ว่ามีนัยสำคัญหรือไม่เท่านั้น ค่าที่รองแต่ละข้อจะดูได้จากภาคผนวก และเสนอผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) ซึ่งจะเสนอเฉพาะค่าอัตราส่วนความแปรปรวนของฟิชเชอร์ (Fisher's Variance Ratio) หรือค่า F ถ้าค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติก็จะเสนอผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé)

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการด้านการศึกษา

ข้อความ	1.	2.	3.	4.	รวม N = 346	F	กลุ่มที่ แตกต่างกัน
	ผู้จบ ป. 6 ที่ไม่ศึกษาต่อ N = 152 \bar{X} S.D.	พระสงฆ์ N = 14 \bar{X} S.D.	คณะกรรมการ หมู่บ้าน N = 80 \bar{X} S.D.	ข้าราชการ สีกระทรวง N = 100 \bar{X} S.D.			
1. การศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับ 4 (เทียบเท่า ม.3)	3.3553 1.3878	4.0714 0.8287	3.9000 1.0862	3.8000 0.9320	3.6387 1.2061	5.4499 [*]	1,3 1,4
2. การศึกษาผู้ใหญ่ทางวิทยุ และไปรษณีย์ระดับ 4 (เทียบเท่า ม.3)	2.6513 1.3775	3.1429 1.0995	2.5375 1.3496	3.5500 1.0481	2.9046 1.3382	12.9396 [*]	1,4 3,4
3. การศึกษานอกกระบวน โรงเรียนแบบกลุ่มสนใจ	3.3618 1.2636	3.4286 0.7559	3.7250 1.2010	3.7700 1.0036	3.5665 1.1733	3.1532 [*]	-
4. การฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น	3.2715 1.3112	3.4286 1.0163	3.9500 1.1789	4.3100 0.9287	3.7362 1.2494	17.1811 [*]	1,3 1,4
5. การสาธิตอาชีพใหม่ ๆ ที่ไม่ เคยมีในชุมชน	3.4539 1.2703	3.5000 1.2247	4.2500 1.0494	4.0000 1.0731	3.7977 1.2085	9.7405 [*]	1,3 1,4
6. ความรู้เกี่ยวกับการแสวงหา แหล่งเงินมาลงทุนประกอบ อาชีพ	3.6908 1.1407	3.7857 1.1883	4.3250 0.9779	3.8300 1.0923	3.8815 1.1166	6.0442 [*]	1,3 1,4
7. ความรู้เกี่ยวกับการขาย ผลผลิต	3.4013 1.2409	3.4286 0.9376	4.1625 1.0119	4.1000 1.0589	3.7803 1.1811	11.8936 [*]	1,3 1,4
8. ความรู้เรื่องสิทธิและหน้าที่ พลเมืองคึกของชาติ	3.5197 [*] 1.2014	3.5000 [*] 0.7596	4.3125 [*] 0.9756	3.8700 [*] 1.0016	3.8035 [*] 1.1224	9.8903 [*]	1,3
9. ความรู้เรื่องระบบการเมือง การปกครอง	3.2895 [*] 1.2640	3.0714 0.9169	3.9875 [*] 1.1306	3.5500 [*] 0.9889	3.5173 [*] 1.1776	7.2127 [*]	1,3
10. ความสามารถในการเป็น ผู้นำที่ดี	3.6118 [*] 1.1338	3.4286 [*] 0.5136	4.3000 [*] 0.9860	3.7600 [*] 0.9547	3.8064 [*] 1.0660	8.5863 [*]	1,3 2,3 3,4

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ข้อความ	1.	2.	3.	4.	รวม	F	กลุ่มที่ แตกต่างกัน
	ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ศึกษาต่อ	พระสงฆ์	คณะกรรมการ หมู่บ้าน	ข้าราชการ ศึกษาระวัง			
	N = 152	N = 14	N = 80	N = 100	N = 346		
	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}		
	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.		
11. ความสามารถในการเป็น ผู้คุมที่ดี	3.4079 [*] 1.1355	3.5000 [*] 0.6504	3.9625 [*] 1.0842	3.6800 [*] 0.9627	3.6185 [*] 1.0790	4.9715 [*]	1,3
12. ความรู้เกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงของร่างกาย เกี่ยวกับเพศ	2.7829 1.3016	3.1429 0.8644	3.1500 1.3226	3.4000 [*] 1.0249	3.0607 1.2415	5.3830 [*]	1,4
13. ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมตัว เพื่อการครองเรือน	2.9803 1.2527	3.3571 0.8419	3.9375 [*] 1.2049	3.6200 [*] 0.9721	3.4017 [*] 1.2148	13.7372 [*]	1,3 1,4
14. ความรู้พื้นฐานด้านโภชนาการ	3.3026 [*] 1.3224	3.1429 0.8644	3.7000 [*] 1.1069	3.8300 [*] 0.9853	3.5405 [*] 1.1892	5.1859 [*]	1,4
15. ความรู้พื้นฐานด้านการ สุขภาพอนามัย	3.6382 [*] 1.2531	3.2143 0.9750	3.9250 [*] 1.2607	3.8000 [*] 0.9847	3.7341 [*] 1.1790	2.0650	-
16. กิจกรรมเกี่ยวกับการ ป้องกันยาเสพติดให้โทษ	3.3421 [*] 1.4379	3.8571 [*] 0.7703	4.2875 [*] 1.1160	4.0600 [*] 1.1355	3.7890 [*] 1.3227	12.0370 [*]	1,3 1,4
17. กิจกรรมการแข่งขันกีฬา ในหมู่เยาวชน	3.5789 [*] 1.1596	3.2857 [*] 0.9945	3.5875 [*] 1.1659	3.5800 [*] 0.7272	3.5694 [*] 1.0451	0.3575	-
18. กิจกรรมที่ส่งเสริมประเพณี ของท้องถิ่น	3.5066 [*] 1.1566	3.6429 [*] 0.7449	3.8375 [*] 1.1074	3.6200 [*] 0.7886	3.6214 [*] 1.0403	1.7818 [*]	-
19. การรวมกลุ่มเยาวชน เพื่อทำกิจกรรมที่เป็น ประโยชน์	3.6447 [*] 1.1300	3.7143 [*] 0.9139	4.1625 [*] 1.0487	4.0200 [*] 0.9845	3.8757 [*] 1.0817	5.0540 [*]	1,3
20. ศูนย์บริการข่าวสารข้อมูล ประจำหมู่บ้าน	3.3882 [*] 1.1852	3.5714 [*] 0.7559	3.9250 [*] 1.2707	4.0100 [*] 0.9481	3.6994 [*] 1.1606	7.4958 [*]	1,3 1,4

* หมายถึง ค่าเฉลี่ยนั้นมากกว่า 3 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

* หมายความว่า $P < .05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการด้านการศึกษาเป็นข้อคำถามที่
 ต้องการทราบว่า คิวของผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ มีความ
 ต้องการด้านการศึกษา ตามข้อกระทงที่กล่าวถึงในแบบสอบถามเพียงใด และต้องการ
 ทราบความคิดเห็นของพระสงฆ์ คณะกรรมการหมู่บ้าน และข้าราชการสี่กระทรวงหลัก
 ที่ปฏิบัติงานในท้องถิ่นว่าประเด็นต่าง ๆ ตามข้อกระทงที่กล่าวถึงนั้น ผู้สำเร็จการศึกษา
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อจะมีความต้องการมากน้อยเพียงใด ซึ่งจากผลการ
 วิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 18 ปรากฏว่า เมื่อพิจารณาจากกลุ่มรวมผู้ตอบแบบ
 สอบถามมีความเห็นว่าประเด็นต่าง ๆ ตามข้อกระทงที่กล่าวถึง 20 ข้อนั้น ผู้สำเร็จ
 การศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ มีความต้องการในระดับมากถึง 17 ข้อ
 (\bar{x} มีค่าระหว่าง 3.5173-3.8815) มีเพียง 3 ข้อเท่านั้นที่เห็นว่าเป็นมีความต้องการ
 ในระดับปานกลาง คือข้อ 2 การศึกษาผู้ใหญ่ทางวิทยุและไปรษณีย์ระดับ 4 (เทียบเท่า
 ม.3) ($\bar{x} = 2.9046$) ข้อ 12 ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย
 เกี่ยวกับเพศ ($\bar{x} = 3.0607$) และข้อ 13 ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมตัวเพื่อการ
 ครองเรือน ($\bar{x} = 3.4017$) และเมื่อพิจารณาแยกแต่ละกลุ่ม ปรากฏผลดังนี้

กลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษา มี
 ความเห็นว่าประเด็นต่าง ๆ ตามข้อกระทง 20 ข้อนั้นเป็นที่ต้องการในระดับปานกลาง
 13 ข้อ และเป็นที่ต้องการในระดับมาก 7 ข้อ ข้อที่เห็นว่าเป็นที่ที่ต้องการในระดับ
 มากได้แก่ ข้อ 6 ความรู้เกี่ยวกับการแสวงหาแหล่งเงินมาลงทุนประกอบอาชีพ
 ($\bar{x} = 3.6908$) ข้อ 8 ความรู้เรื่องสิทธิและหน้าที่พลเมืองของชาติ
 ($\bar{x} = 3.5197$) ข้อ 10 ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี ($\bar{x} = 3.6118$)
 ข้อ 15 ความรู้พื้นฐานด้านการศึกษาสุขภาพ ($\bar{x} = 3.6382$) ข้อ 17 กิจกรรมการ
 แข่งขันกีฬาในหมู่เยาวชน ($\bar{x} = 3.5789$) ข้อ 18 กิจกรรมที่ส่งเสริมประเพณี
 ของท้องถิ่น ($\bar{x} = 3.5066$) และข้อ 19 การรวมกลุ่มเยาวชนเพื่อทำกิจกรรมที่
 เป็นประโยชน์ ($\bar{x} = 3.6447$)

ในกลุ่มที่ 2 ซึ่งเป็นกลุ่มพระสงฆ์ มีความเห็นว่าประเด็นต่าง ๆ ตามข้อ
 กระทง 20 ข้อนั้น ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการในระดับมาก

9 ข้อ และต้องการในระดับปานกลาง 11 ข้อ ข้อที่เห็นว่าต้องการในระดับมาก ได้แก่ข้อ 1 การศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับ 4 (เทียบเท่า ม.3) ($\bar{X} = 4.0714$) ข้อ 5 การสาธิตอาชีพใหม่ ๆ ที่ไม่เคยมีในชุมชน ($\bar{X} = 3.5000$) ข้อ 6 ความรู้เกี่ยวกับการแสวงหาแหล่งเงินมาลงทุนประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.7857$) ข้อ 8 ความรู้เรื่องสิทธิและหน้าที่พลเมืองดีของชาติ ($\bar{X} = 3.5000$) ข้อ 11 ความสามารถในการเป็นผู้ตามที่ดี ($\bar{X} = 3.5000$) ข้อ 16 กิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดให้โทษ ($\bar{X} = 3.8571$) ข้อ 18 กิจกรรมที่ส่งเสริมประเพณีของท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.6429$) ข้อ 19 การรวมกลุ่มเยาวชนเพื่อทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ($\bar{X} = 3.7143$) และข้อ 20 ศูนย์บริการข่าวสารข้อมูลประจำหมู่บ้าน ($\bar{X} = 3.5714$)

กลุ่มที่ 3 คณะกรรมการหมู่บ้าน มีความเห็นว่า ประเด็นต่าง ๆ ตามข้อกระทง 20 ข้อนั้น ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อมีความต้องการในระดับมากถึง 18 ข้อ มีอยู่เพียง 2 ข้อที่เห็นว่ามีความต้องการในระดับปานกลางคือ ข้อ 2 การศึกษาผู้ใหญ่ทางวิทยุและไปรษณีย์ระดับ 4 (เทียบเท่า ม.3) ($\bar{X} = 2.5375$) และข้อ 12 ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเกี่ยวกับเพศ ($\bar{X} = 3.1500$)

กลุ่มที่ 4 ข้าราชการสี่กระทรวงหลักที่ปฏิบัติงานในท้องถิ่น มีความเห็นว่า ประเด็นต่าง ๆ ตามข้อกระทง 20 ข้อนั้น ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ มีความต้องการในระดับมากถึง 19 ข้อ มีเพียง 1 ข้อ ที่เห็นว่ามีความต้องการในระดับปานกลางคือข้อ 12 ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเกี่ยวกับเพศ ($\bar{X} = 3.4000$)

จากการวิเคราะห์ค่าของที เพื่อทดสอบว่าค่าเฉลี่ยที่ปรากฏนั้นมากกว่า 3 ซึ่งเป็นค่าปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ปรากฏว่าในข้อค่าเฉลี่ยรวมค่าที มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถึง 18 ข้อ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของทั้ง 18 ข้อ มากกว่า 3 ซึ่งเป็นค่าปานกลางอย่างเชื่อมั่นได้ ส่วนข้อที่มีค่าไม่มากกว่า 3 อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิตินั้นได้แก่ข้อ 12 ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง

ของร่างกายเกี่ยวกับเพศ ($\bar{x} = 3.0607$ ค่า $t = 0.9100$) ส่วนอีก 1 ข้อ คือข้อ 2 การศึกษาผู้ใหญ่ทางวิทยุและไปรษณีย์ระดับ 4 (เทียบเท่า ม.3) มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 3 ($\bar{x} = 2.9046$) จึงไม่ต้องทดสอบว่าค่าเฉลี่ยมากกว่า 3 หรือไม่ เมื่อพิจารณาแยกในระดับกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มที่ 1 ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ มีข้อที่ค่าเฉลี่ยมากกว่า 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถึง 17 ข้อ ส่วนอีก 3 ข้อ ค่าเฉลี่ยไม่ถึง 3 ได้แก่ข้อ 2 การศึกษาผู้ใหญ่ทางวิทยุและไปรษณีย์ ระดับ 4 (เทียบเท่า ม.3) ($\bar{x} = 2.6513$) ข้อ 12 ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเกี่ยวกับเพศ ($\bar{x} = 2.7829$) และข้อ 13 ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมตัวเพื่อการครองเรือน ($\bar{x} = 2.9803$) กลุ่มที่ 2 กลุ่มพระสงฆ์ กลุ่มนี้มี 10 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ยมากกว่า 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ข้อ 1, 3, 6, 8, 10, 11, 16, 18, 19 และ 20 ส่วนกลุ่มที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มคณะกรรมการหมู่บ้าน มีข้อที่ค่าเฉลี่ยมากกว่า 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถึง 18 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยไม่มากกว่า 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ ข้อ 12 ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเกี่ยวกับเพศ ($\bar{x} = 3.1500$ $t = 1.0142$) ส่วนอีก 1 ข้อ คือข้อ 2 การศึกษาผู้ใหญ่ทางวิทยุและไปรษณีย์ระดับ 4 (เทียบเท่า ม.3) มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 3 จึงไม่มีการทดสอบด้วย t-test กลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มข้าราชการสี่กระทรวงหลักที่ปฏิบัติงานในท้องถิ่น กลุ่มนี้ค่าเฉลี่ยมากกว่า 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) ซึ่งในตารางเสนอเฉพาะค่าอัตราส่วนความแปรปรวน (F) ปรากฏว่าในจำนวน 20 ข้อ ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถึง 17 ข้อ ข้อที่ค่า F ไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินั้นมีเพียง 3 ข้อ คือ ข้อ 15 ความรู้พื้นฐานด้านการสุขภาพ ($F = 2.0650$) ข้อ 17 กิจกรรมการแข่งขันกีฬาในหมู่บ้านชน ($F = 0.3575$) และข้อ 18 กิจกรรมที่ส่งเสริมประเพณีของท้องถิ่น ($F = 1.7818$) แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มน่าจะแตกต่างกันถึง 17 ข้อ ซึ่งเมื่อนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบระหว่างคู่โดยวิธีของเซฟเฟแล้ว ปรากฏว่า ข้อ 3 ไม่ปรากฏความ

แยกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างคู่ใด ๆ เลย ทั้งนี้จึงมีเพียง 16 ข้อ ที่ค่าเฉลี่ย
 ความคิดเห็นแตกต่างกันโดยมี 13 ข้อ เป็นความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่ 1
 ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับกลุ่มที่ 3 คณะกรรมการหมู่บ้าน โดยที่หึ่ง
 13 ข้อ เป็นความแตกต่างในลักษณะที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม
 ที่ 3 นอกจากนี้ยังมีถึง 10 ข้อ ที่เป็นความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่ 1
 ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับกลุ่มที่ 4 ข้าราชการสี่กระทรวงหลัก โดยที่
 หึ่ง 10 ข้อ เป็นความแตกต่างในลักษณะที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของ
 กลุ่มที่ 4 อีก 3 ข้อ คือ ข้อ 2, 6 และ 10 เป็นความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง
 กลุ่มที่ 3 คณะกรรมการหมู่บ้าน กับกลุ่มที่ 4 ข้าราชการสี่กระทรวงหลัก และมี
 1 ข้อที่เป็นความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่ 2 พระสงฆ์ กับกลุ่มที่ 3
 คณะกรรมการหมู่บ้านคือ ข้อ 10 ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี เป็นที่น่าสังเกต
 ว่าจากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างคู่ในตารางนี้ไม่พบความแตกต่าง
 ของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่ 1 ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับกลุ่มที่ 2
 พระสงฆ์เลยแม้แต่ข้อเดียว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อความ	1.	2.	3.	4.	รวม	F	กลุ่มที่ แตกต่างกัน
	ผู้จบ ป. 6 ที่ไม่ศึกษาต่อ	พระสงฆ์	คณะกรรมการ หมู่บ้าน	ข้าราชการ สีกระทรวง			
	N = 152	N = 14	N = 80	N = 100	N = 346		
	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}		
	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.		
1. เพื่อให้เป็นคนที่ "อ่าน ออกเขียนได้" ที่ขึ้น	4.4605 0.7796	4.3571 0.7449	4.6375 0.6607	4.1700 0.8883	4.4133 0.8020	5.5627	1,4 3,4
2. เพื่อให้มีความรู้วิชา สามัญสูงขึ้น	4.0921 0.8867	4.4286 0.5136	4.2625 0.9243	3.7200 1.0452	4.0376 0.9548	6.4027	1,4 3,4
3. เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถในวิชาชีพ ที่เหมาะสมกับท้องถิ่น	3.7763 0.9642	3.7857 0.5789	4.3625 0.8456	4.4800 0.6739	4.1156 0.9063	17.2141	1,3 1,4 2,4
4. เพื่อให้ปรับตัวเข้ากับ สังคมที่เปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วได้	3.6645 1.1095	4.1429 0.3631	4.2250 1.1360	4.0400 0.7510	3.9220 1.0284	6.6364	1,3 1,4
5. เพื่อให้สามารถทราบ ข่าวสารข้อมูลได้ทัน ต่อเหตุการณ์	3.7303 1.0794	4.0714 0.6157	4.3125 0.9625	4.1200 0.7146	3.9913 0.9705	7.6185	1,3 1,4
6. เพื่อให้รู้จักใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์	4.0855 0.9058	4.2857 0.6112	4.3000 0.9332	4.2300 0.7635	4.1850 0.8650	1.2981	-
7. เพื่อให้เป็นคนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น	4.2434 0.9135	4.0714 0.6157	4.4375 0.9119	4.3800 0.6479	4.3208 0.8365	1.5416	-
8. เพื่อฝึกให้รู้จักเรียนรู้ ด้วยตนเอง	4.0526 0.9751	4.1429 0.6630	4.1750 0.9908	4.2500 0.7571	4.1416 0.9106	0.9919	-
9. เพื่อฝึกให้เป็นคนพึ่ง ตนเองได้มากขึ้น	4.1316 1.0338	4.2857 0.6112	4.4500 0.8554	4.4100 0.6371	4.2919 0.8871	3.1505	-

* หมายถึง ค่าเฉลี่ยนั้นมากกว่า 3 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

* บนค่า F หมายถึง $P < .05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการการศึกษานอกระบบโรงเรียน เป็นข้อความที่ต้องการสำรวจว่าถ้าจะมีการจัดโครงการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยเพียงใดที่จะจัดการศึกษาตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 19 ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมาก กับวัตถุประสงค์ทุกข้อ (\bar{X} มีค่าอยู่ระหว่าง 3.9220-4.4133) ซึ่งเมื่อพิจารณาแยกในระดับกลุ่มแล้ว กลุ่มที่ 1 ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ กลุ่มที่ 2 พระสงฆ์ และกลุ่มที่ 4 ข้าราชการสี่กระทรวงหลัก มีความเห็นด้วยในระดับมากทุกข้อเช่นกัน มีกลุ่มที่ 3 คณะกรรมการหมู่บ้านเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้นที่มีความเห็นด้วยในระดับมาก 8 ข้อ และเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ ข้อ 1 เพื่อให้เป็นคนที่สามารถออกเขียนได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.6375$)

จากการวิเคราะห์ค่าของ t เพื่อทดสอบว่าค่าเฉลี่ยที่ปรากฏในตารางนั้นมากกว่า 3 ซึ่งเป็นค่าปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ปรากฏว่าในช่องค่าเฉลี่ยรวม ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นทั้ง 9 ข้อ มีค่ามากกว่า 3 ซึ่งเป็นค่าปานกลางอย่างเชื่อมั่นได้ และเมื่อพิจารณาแยกในระดับกลุ่ม ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 4 กลุ่มมีค่ามากกว่า 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อเช่นกัน

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) ซึ่งในตารางเสนอเฉพาะค่าอัตราส่วนความแปรปรวน (F) ปรากฏว่าในจำนวน 9 ข้อ ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ข้อ ส่วนอีก 3 ข้อที่เหลืออัตราส่วนความแปรปรวนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ข้อ 6 เพื่อให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ($F = 1.2981$) ข้อ 7 เพื่อให้เป็นคนคิดเป็นทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ($F = 1.5416$) และข้อ 8 เพื่อฝึกให้รู้จักเรียนรู้อย่างตนเอง ($F = 0.9919$)

เมื่อนำค่าเฉลี่ยของข้อที่อัตราส่วนความแปรปรวนมีนัยสำคัญทางสถิติไปทดสอบระหว่างคู่ใดคู่หนึ่งของเซฟเฟ (Scheffé) ปรากฏว่า ข้อ 9 กลับไม่พบความ

แยกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคู่อะไรก็ตาม ดังนั้นจึงมีเพียง 5 ข้อที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น
 แยกต่างกัน โดยมีรายละเอียดของความแตกต่างกันดังนี้ กลุ่มที่ 1 ผู้สำเร็จ
 การศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ กับกลุ่มที่ 4 ข้าราชการสี่กระทรวงหลัก
 ที่ปฏิบัติงานในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันถึง 5 ข้อ คือข้อที่ 1-5 กลุ่มที่ 1 กับ
 กลุ่มที่ 3 คณะกรรมการหมู่บ้านมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 3 ข้อคือ ข้อ 3-5 ซึ่งความ
 แยกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 3 นี้ เป็นไปในลักษณะที่ค่าเฉลี่ย
 ของกลุ่มที่ 1 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 3 ส่วนกลุ่มที่ 2 พระสงฆ์ กับกลุ่มที่ 4
 ข้าราชการสี่กระทรวงหลัก มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 1 ข้อคือ ข้อ 3 และกลุ่มที่ 3
 คณะกรรมการหมู่บ้าน กับกลุ่มที่ 4 ข้าราชการสี่กระทรวงหลักมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน
 2 ข้อ คือ ข้อ 1 และ 2 เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของกลุ่มที่ 1
 กับกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 2 กับกลุ่มที่ 3 นั้นไม่แตกต่างกันเลยแม้แต่ข้อเดียว

ศูนย์วิทยพัชรากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์โครงการ

ข้อความ	1. ผู้จบ ป. 6 ที่ไม่ศึกษาต่อ N = 152 \bar{X} S.D.	2. พระสงฆ์ N = 14 \bar{X} S.D.	3. คณะกรรมการ หมู่บ้าน N = 80 \bar{X} S.D.	4. ข้าราชการ สีกระพรว N = 100 \bar{X} S.D.	รวม N = 346 \bar{X} S.D.	F	กลุ่มที่ แตกต่างกัน
1. สื่อที่เหมาะสมในการ ประชาสัมพันธ์สำหรับ ท้องถิ่นคือ การประกาศ ทางเครื่องขยายเสียง	3.5855 [*] 1.2040	3.9286 [*] 0.7300	4.4125 [*] 0.9769	3.9700 [*] 0.8582	3.9017 [*] 1.0910	11.1359 [*]	1,3 1,4 3,4
2. สื่อที่เหมาะสมในการ ประชาสัมพันธ์สำหรับ ท้องถิ่นคือการส่งจดหมาย ถึงตัว	3.6513 [*] 1.0689	3.8571 [*] 0.5345	4.0500 [*] 1.0299	3.5300 [*] 1.0196	3.7168 [*] 1.0443	4.1771 [*]	3,4
3. สื่อที่เหมาะสมในการ ประชาสัมพันธ์สำหรับ ท้องถิ่นคือการส่งคนไปให้ คำอธิบายชักชวนเป็น รายบุคคล	3.2895 [*] 1.1372	3.8571 [*] 0.8644	3.6750 [*] 1.3942	3.7200 [*] 1.0832	3.5260 [*] 1.1921	3.7413 [*]	1,4
4. ผู้ที่เหมาะสมในการชี้แจง ชักชวนให้ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ เรียนต่อมาร่วมเรียนใน โครงการคือ เจ้าหน้าที่ของ โครงการ	3.9342 [*] 0.9811	3.7857 [*] 0.5789	4.0875 [*] 1.1495	3.9900 [*] 0.9795	3.9798 [*] 1.0085	0.5818	-
5. ผู้ที่เหมาะสมในการชี้แจง ชักชวนให้ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ เรียนต่อมาร่วมในโครงการ คือ ผู้นำท้องถิ่น	3.2039 [*] 1.1237	3.9286 [*] 0.6157	3.9125 [*] 1.1384	4.200 [*] 0.8288	3.6850 [*] 1.1199	20.7658 [*]	1,3 1,4

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ข้อความ	1.	2.	3.	4.	รวม	F	กลุ่มที่ แตกต่างกัน
	ผู้จบ ป. 6 ที่ไม่ศึกษาต่อ	พระสงฆ์	คณะกรรมการ หมู่บ้าน	ข้าราชการ สี่กระทรวง			
	N = 152	N = 14	N = 80	N = 100	N = 346		
	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}		
	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.		
6. ควรประชาสัมพันธ์ให้ ประชาชนทราบถึง รายละเอียดของโครงการ ก่อนเริ่มโครงการไม่ช้า กว่า 2 สัปดาห์	3.4605 [*] 1.0286	3.7857 [*] 1.0509	4.2250 [*] 1.0789	4.1000 [*] 0.8469	3.8353 [*] 1.0462	13.7108 [*]	1,3 1,4
7. ควรประชาสัมพันธ์ให้ ผู้ปกครองของผู้จบ ป.6 ที่ไม่เรียนต่อทราบ รายละเอียดของ โครงการด้วย	3.9605 [*] 1.0091	3.8571 [*] 0.6630	4.3250 [*] 1.0160	4.4200 [*] 0.7132	4.1734 [*] 0.9422	6.3411 [*]	1,3 1,4
8. ควรแนะนำให้รู้จักผู้สอน ด้วยว่าทำไมจึงเหมาะสม ที่จะสอนตามโครงการ นี้จริง	3.6842 [*] 0.9995	3.9286 [*] 0.4746	4.0875 [*] 0.9167	4.0500 [*] 0.7961	3.8931 [*] 0.9248	4.8900 [*]	1,3 1,4
9. ควรประชาสัมพันธ์ให้ ประชาชนทราบถึงความ สำคัญของการศึกษา ตลอดชีวิตด้วย	3.5395 [*] 1.1269	4.0714 [*] 0.6157	4.2375 [*] 1.0094	4.3300 [*] 0.7921	3.9509 [*] 1.0580	15.7500 [*]	1,3 1,4
10. หักโครงการที่ได้ดำเนินการ แล้วควรมีการรายงาน ผลให้แก่ประชาชนทราบ อย่างสม่ำเสมอ	3.5395 [*] 1.0911	4.2143 [*] 0.5789	4.3375 [*] 0.9801	4.2000 [*] 0.7785	3.9422 [*] 1.0284	15.9725 [*]	1,3 1,4

* หมายถึง ค่าเฉลี่ยนั้นมากกว่า 3 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

* บนคร่า F หมายถึง $P < .05$

การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์โครงการ เป็นการเปรียบเทียบเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 4 กลุ่ม ว่าเห็นด้วยมาก-น้อยเพียงใดกับวิธีการประชาสัมพันธ์สำหรับโครงการการศึกษาอนุกรมโรงเรียนที่อาจเกิดขึ้นสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาในท้องถิ่นนี้ ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ในช่องรวมผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับมากกับวิธีการประชาสัมพันธ์ทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.5260 - 4.1734 และเมื่อพิจารณาในระดับกลุ่มปรากฏว่า กลุ่มที่ 2 พระสงฆ์ กลุ่มที่ 3 คณะกรรมการหมู่บ้าน และกลุ่มที่ 4 ข้าราชการสี่กระทรวงหลัก ต่างก็มีความเห็นด้วยในระดับมากกับวิธีการประชาสัมพันธ์โครงการทุกข้อเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ย ระหว่าง 3.7857 - 4.2134, 3.6750 - 4.4125 และ 3.5300 - 4.4200 ตามลำดับ มีเพียงกลุ่มที่ 1 ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้นที่เห็นด้วยกับวิธีการประชาสัมพันธ์โครงการในระดับมาก 7 ข้อ (\bar{X} มีค่าระหว่าง 3.5395 - 3.9605) และเห็นด้วยในระดับปานกลาง 3 ข้อ คือ ข้อ 3 สื่อที่เหมาะสมในการประชาสัมพันธ์สำหรับท้องถิ่น คือการส่งคนไปให้คำอธิบายชักชวนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 3.2895$) ข้อ 5 ผู้ที่เหมาะสมในการชี้แจงชักชวนให้ผู้จบ ป.6 ที่ไม่เรียนต่อมาร่วมเรียนในโครงการ คือผู้นำท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.2039$) และข้อ 6 ควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงรายละเอียดของโครงการก่อนเริ่มโครงการไม่ต่ำกว่า 2 สัปดาห์ ($\bar{X} = 3.4605$)

จากการวิเคราะห์ค่าของ t เพื่อทดสอบว่าค่าเฉลี่ยที่ปรากฏในตารางนั้นมากกว่า 3 ซึ่งเป็นค่าปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ปรากฏว่าในช่องค่าเฉลี่ยรวม ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 10 ข้อ แสดงว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์โครงการมีค่ามากกว่า 3 ซึ่งเป็นค่าปานกลางอย่างเชื่อมั่นได้ และเมื่อพิจารณาแยกในระดับกลุ่มปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของทุกกลุ่ม มีค่ามากกว่า 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ เช่นเดียวกัน

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) ซึ่งในตารางเสนอเฉพาะค่าอัตราส่วนความแปรปรวน (F)

ปรากฏว่า ข้อกระทงเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์โครงการ 10 ข้อ มีถึง 9 ข้อ ที่ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้อที่ค่า F ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติคือ ข้อ 4 ผู้ที่เหมาะสมในการชี้แจงชักชวนให้ผู้จบ ป. 6 ที่ไม่เรียนต่อมาร่วมเรียนในโครงการคือ เจ้าหน้าที่ของโครงการ ($\bar{X} = 0.5818$) แสดงว่า ความคิดเห็นในเรื่อง การประชาสัมพันธ์โครงการของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ต่างกลุ่มกันมีความแตกต่างกัน ใน 9 ข้อกระทง

จากการนำค่าเฉลี่ยของข้อที่ค่าอัตราส่วนความแปรปรวนมีนัยสำคัญทางสถิติ ไปทดสอบระหว่างคู่โดยวิธีของเซฟเฟ่ ปรากฏความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังนี้ กลุ่มที่ 1 ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับกลุ่มที่ 3 คณะกรรมการหมู่บ้าน มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 7 ข้อ คือ ข้อ 1 และข้อ 5-10 ซึ่งความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ย ระหว่างกลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 3 นี้ เป็นไปในลักษณะที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 3 ทุกข้อ กลุ่มที่ 1 ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับกลุ่มที่ 4 ข้าราชการสี่กระทรวงหลัก มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 8 ข้อ คือข้อที่ 1, 3 และ 5-10 ซึ่งความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 4 นี้เป็นไปใน ลักษณะที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 4 ทุกข้อ และกลุ่มที่ 3 กับกลุ่มที่ 4 นั้น มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 2 ข้อ คือข้อที่ 1 และ 2 โดยทั้ง 2 ข้อ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 3 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 4 ส่วนกลุ่มที่ค่าเฉลี่ยของความ คิดเห็นในทุกข้อกระทงไม่ต่างกันเลยคือ กลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 2 กับกลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 2 กับกลุ่มที่ 4

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่ผู้เรียน

ข้อความ	1.	2.	3.	4.	รวม N = 346	F	กลุ่มที่ แตกต่างกัน
	ผู้จบ ป. 6 ที่ไม่ศึกษาต่อ N = 152 \bar{X} S.D.	พระสงฆ์ N = 14 \bar{X} S.D.	คณะกรรมการ หมู่บ้าน N = 80 \bar{X} S.D.	ข้าราชการ สิทธิราชการ N = 100 \bar{X} S.D.			
1. ผู้ที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา และแนะแนวแก่ผู้เรียน ใกล้ชิดที่สุดคือ ผู้สอน	4.1579 [*] 0.8387	4.0714 [*] 0.6157	4.5625 [*] 0.6721	4.2400 [*] 0.7537	4.2717 [*] 0.7848	5.2747 [*]	1,3
2. เพื่อน ๆ ของผู้เรียนเอง ก็สามารถให้คำปรึกษา และแนะแนวได้อย่างดี	3.3289 [*] 1.0659	3.5714 [*] 0.6462	3.8750 [*] 1.0835	3.5500 [*] 0.8211	3.5289 [*] 1.0104	5.3293 [*]	1,3
3. ควรจัดเจ้าหน้าที่สำหรับ แนะแนวผู้เรียนโดยเฉพาะ	3.3158 [*] 1.0883	3.8571 [*] 0.6630	4.2625 [*] 0.9645	4.0900 [*] 0.8052	3.7803 [*] 1.0541	21.6062 [*]	1,3 1,4
4. ควรแนะแนวให้ผู้เรียน อยู่รวมกิจกรรมของ โครงการโดยตลอด ไม่ออก กลางคัน	3.6316 [*] 1.1605	3.9286 [*] 0.7300	4.2375 [*] 0.8750	4.3400 [*] 0.7138	3.9884 [*] 1.0186	13.0349 [*]	1,3 1,4
5. การแนะแนวควรครอบคลุม ถึงการแนะแนวการประกอบ อาชีพด้วย	3.8947 [*] 0.9776	4.0714 [*] 0.6157	4.3125 [*] 0.8358	4.4800 [*] 0.6587	4.1676 [*] 0.8851	10.5459 [*]	1,3 1,4
6. การแนะแนวควรครอบคลุม ถึงการแก้ปัญหาในชีวิต ประจำวันด้วย	3.7434 [*] 0.9731	4.1429 [*] 0.5345	4.2125 [*] 0.9897	4.3900 [*] 0.6948	4.0549 [*] 0.9324	11.7702 [*]	1,3 1,4
7. การสนทนาอย่างไม่เป็น ทางการ เป็นการแนะแนวที่ดี วิธีหนึ่ง	3.3092 [*] 1.1465	3.7857 [*] 0.6993	3.4625 [*] 1.2523	3.9500 [*] 0.9031	3.5491 [*] 1.1237	7.2953 [*]	1,4 3,4
8. ควรจัดให้มีสถานที่สำหรับ การแนะแนวโดยเฉพาะ	3.7237 [*] 1.0242	4.1429 [*] 0.5345	4.1625 [*] 0.9202	3.7100 [*] 0.9460	3.8382 [*] 0.9794	4.7920 [*]	1,3 3,4
9. การแนะแนวแก่ผู้เรียนควร กระทำอย่างสม่ำเสมอ	3.8355 [*] 1.0128	4.0714 [*] 0.7300	4.3500 [*] 0.7647	4.3200 [*] 0.6799	4.1040 [*] 0.8916	9.1988 [*]	1,3 1,4

* หมายถึง ค่าเฉลี่ยนั้นมากกว่า 3 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

* บนค่า F หมายถึง $P < .05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่ผู้เรียน เป็นข้อคำถาม ที่ต้องการทราบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 4 กลุ่ม มีความเห็นด้วยมากน้อยเพียงใดกับ วิธีการให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่ผู้เรียนในโครงการการศึกษาอกระบบโรงเรียน ที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 21 ปรากฏว่าในข้อผลรวม ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้วยในระดับมากต่อวิธีการให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่ ผู้เรียนทั้ง 9 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.5289-4.2717 และเมื่อพิจารณา แยกในระดับกลุ่ม ปรากฏว่ากลุ่มที่ 2 พระสงฆ์ และกลุ่มที่ 4 ข้าราชการสี่กระทรวง-หลัก มีความเห็นด้วยในระดับมากต่อวิธีการให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่ผู้เรียนทั้ง 9 ข้อ เช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.5714-4.1429 และ 3.7100-4.4800 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่ 1 ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ นั้น มีความเห็นด้วยในระดับมากต่อวิธีการให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่ผู้เรียนในข้อที่ 1, 4, 5, 6, 8 และ 9 อีก 3 ข้อที่เหลือมีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง ซึ่งได้แก่ ข้อที่ 2, 3 และ 7 และกลุ่มที่ 3 คณะกรรมการหมู่บ้าน มีความเห็นด้วยในระดับ มากที่สุดต่อวิธีการให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่ผู้เรียน 1 ข้อ คือข้อที่ 1 ที่กล่าวว่า ผู้ที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่ผู้เรียนได้ดีที่สุด คือผู้สอน ($\bar{X} = 4.5625$) อีก 7 ข้อ มีความเห็นด้วยในระดับมาก คือข้อที่ 2-6 และ 8-9 และ 1 ข้อที่เหลือ มีความเห็นด้วยในระดับปานกลางคือข้อ 7 ที่กล่าวว่า การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ เป็นการแนะแนวที่ดีวิธีหนึ่ง ($\bar{X} = 3.4625$)

จากการวิเคราะห์ค่าของที เพื่อทดสอบว่าค่าเฉลี่ยที่ปรากฏในตารางนั้น มากกว่า 3 ซึ่งเป็นค่าปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ปรากฏว่าในข้อ ค่าเฉลี่ยรวม ค่าที มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของ ความคิดเห็นทั้ง 9 ข้อ มีค่ามากกว่า 3 ซึ่งเป็นค่าปานกลางอย่างเชื่อมั่นได้ และ เมื่อพิจารณาในระดับกลุ่มปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของทั้ง 4 กลุ่ม มีค่ามากกว่า 3 อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อเช่นกัน

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) ซึ่งในตารางเสนอเฉพาะค่าอัตราส่วนความแปรปรวน (F)

ปรากฏว่าในจำนวน 9 ข้อ ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นแต่ละกลุ่มเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่ผู้เรียนมีความแตกต่างกัน ซึ่งเมื่อนำค่าเฉลี่ยของทุกกลุ่มไปทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีของเซฟเฟแล้วปรากฏว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมีความแตกต่างกันดังนี้ กลุ่มที่ 1 กับ กลุ่มที่ 3 มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 8 ข้อ คือ ข้อที่ 1-6 และข้อที่ 8-9 โดยที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 3 ทุกข้อ กลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 4 มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 6 ข้อ คือข้อ 3-7 และข้อ 9 โดยที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 4 ทุกข้อ และกลุ่มที่ 3 กับกลุ่มที่ 4 มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 7 และ 8 ส่วนกลุ่มที่ค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันเลยได้แก่ กลุ่มที่ 1 กับ กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 2 กับกลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 3 กับกลุ่มที่ 4

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกผู้สอนและการนิเทศการสอน

ข้อความ	1.	2.	3.	4.	รวม	F	กลุ่มที่ แตกต่างกัน
	ผู้จบ ป. 6 ที่ไม่ศึกษาต่อ	พระสงฆ์	คณะกรรมการ หมู่บ้าน	ข้าราชการ สักระหวาง			
	N = 152 \bar{X} S.D.	N = 14 \bar{X} S.D.	N = 80 \bar{X} S.D.	N = 100 \bar{X} S.D.	N = 346 \bar{X} S.D.		
1. ผู้ที่จะมาเป็นผู้สอนใน โครงการเกี่ยวกับวิชาชีพ ไม่จำเป็นต้องมีประกาศนียบัตรรับรอง ความรู้ แต่ควรมีความสามารถ ปฏิบัติในเรื่องที่สอนได้จริง	3.8487 [*] 0.9884	3.5000 [*] 1.0190	4.2000 [*] 1.0721	4.2300 [*] 0.8270	4.0260 [*] 0.9851	5.4359 [*]	1,4
2. การเลือกผู้สอนควรพิจารณา เลือกจากผู้มีความรู้ใน ท้องถิ่นก่อน ถ้าไม่มีจึงเลือก จากที่อื่น	3.4671 [*] 1.0974	3.7143 [*] 0.9139	4.4250 [*] 0.8535	4.2200 [*] 0.9165	3.9162 [*] 1.0694	20.9147 [*]	1,3 1,4
3. ผู้ที่ไ้รับเลือกให้เป็นผู้สอน ของได้รับการฝึกอบรมให้รู้ หลักการของการศึกษาออก ระบบโรงเรียนก่อนการสอน	3.9408 [*] 0.9437	4.0714 [*] 0.6157	4.4875 [*] 0.7630	4.3300 [*] 0.8294	4.1850 [*] 0.8882	8.3956 [*]	1,3 1,4
4. ผู้สอนควรมีลักษณะเป็นมิตร กับผู้เรียน	4.0395 [*] 0.9341	4.0714 [*] 0.6157	4.5250 [*] 0.8109	4.6300 [*] 0.5624	4.3237 [*] 0.8440	13.3689 [*]	1,3 1,4
5. ผู้สอนควรเป็นคนพร้อมที่จะ ให้อภัยคนอื่น	4.1579 [*] 0.9286	4.2857 [*] 0.4688	4.5875 [*] 0.8523	4.4500 [*] 0.6258	4.3468 [*] 0.8347	5.5588 [*]	1,3
6. ผู้สอนควรเป็นคนเข้มแข็ง อดทนต่อความเครียดได้	4.1974 [*] 0.8302	4.1429 [*] 0.6630	4.6875 [*] 0.6078	4.4300 [*] 0.6237	4.3757 [*] 0.7444	8.7771 [*]	1,3
7. ควรเลือกผู้สอนที่มีความ สามารถในการจัดบรรยากาศ ชั้นเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียน ด้วยความสบายใจ	4.0000 [*] 0.8378	3.9286 [*] 0.6157	4.5125 [*] 0.7794	4.4000 [*] 0.6667	4.2312 [*] 0.8013	10.4422 [*]	1,3 1,4
8. หลักสำคัญของการนิเทศ การสอนคือสร้างแรงจูงใจ ให้ผู้สอนทำงานให้ดีขึ้น	4.0526 [*] 0.8899	4.0714 [*] 0.6157	4.4750 [*] 0.7952	4.4700 [*] 0.6106	4.2717 [*] 0.8102	8.1414 [*]	1,3 1,4
9. ผู้ที่มีหน้าที่ในการนิเทศควร ออกเยี่ยมผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ	3.8289 [*] 0.9952	3.7857 [*] 0.5789	4.4500 [*] 0.8554	4.3800 [*] 0.7355	4.1301 [*] 0.9240	12.8399 [*]	1,3 1,4

* หมายถึง ค่าเฉลี่ยนั้นมากกว่า 3 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

* บนค่า F หมายถึง $P < .05$

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกผู้สอนและการนิเทศการสอนเป็นข้อคำถาม ที่ต้องการสำรวจว่าถ้ามีการจัดโครงการการศึกษาในระบบโรงเรียนให้แก่ ผู้สำเร็จ การศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยเพียงใดกับวิธี การเลือกผู้สอนและการนิเทศการสอนตามข้อระงในแบบสอบถาม ซึ่งจากการ วิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 22 ปรากฏว่า ในช่องรวมผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับ วิธีกาเลือกผู้สอนและการนิเทศการสอนในระดับมากที่สุด 9 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.9162-4.3757 และเมื่อแยกพิจารณาในระดับกลุ่มปรากฏว่ากลุ่มที่ 1 ผู้สำเร็จ การศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ เห็นด้วยในระดับมากที่สุด 8 ข้อ คือข้อ 1 และข้อ 3-9 ส่วนข้อ 2 การเลือกผู้สอนควรพิจารณาเลือกจากผู้มีความรู้ในท้องถิ่น ก่อน ถ้าไม่มีจึงเลือกจากที่อื่น มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.4671$) กลุ่มที่ 2 พระสงฆ์ เห็นด้วยในระดับมากที่สุดกับวิธีการเลือกผู้สอน และการนิเทศการสอน ตามข้อระงที่กล่าวถึงในแบบสอบถามทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นระหว่าง 3.5000-4.2857 กลุ่มที่ 3 คณะกรรมการหมู่บ้าน เห็นด้วยในระดับมากที่สุด 4 ข้อ คือข้อ 4-7 และเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 5 ข้อ คือ ข้อ 1-3 และ 8-9 ส่วนกลุ่มที่ 4 ข้าราชการสี่กระทรวงหลัก เห็นด้วยในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือข้อ 4 ผู้สอนควรมี ลักษณะเป็นมิตรกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.6300$) ที่เหลืออีก 8 ข้อ มีความเห็นด้วยใน ระดับมากที่สุด

จากการวิเคราะห์ค่าของที เพื่อทดสอบว่าค่าเฉลี่ยที่ปรากฏในตารางมีค่า มากกว่า 3 ซึ่งเป็นค่าปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ปรากฏว่าในช่อง ค่าเฉลี่ยรวม ค่าที มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของ ความคิดเห็นทั้ง 9 ข้อ มีค่ามากกว่า 3 ซึ่งเป็นค่าปานกลางอย่างเชื่อมั่นได้ เมื่อ พิจารณาแยกในระดับกลุ่ม ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของทุกกลุ่มมากกว่า 3 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อเช่นกัน

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) ซึ่งในตารางจะเสนอเฉพาะค่าอัตราส่วนความแปรปรวน (F)

ปรากฏว่าในจำนวน 9 ข้อ ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคึกเห็นแต่ละกลุ่มเกี่ยวกับการเลือกผู้สอนและการนิเทศการสอนมีความแตกต่างกัน ซึ่งเมื่อนำค่าเฉลี่ยของทุกกลุ่มไปทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีของเซฟเฟ่ ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันดังนี้ กลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 3 ค่าเฉลี่ย ความคึกเห็นแตกต่างกัน 8 ข้อ คือข้อ 2-9 โดยที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 ทำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 3 ทุกข้อ กลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 4 ค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 7 ข้อ คือข้อที่ 1-4 และ 7-9 โดยที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 ทำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 4 ทุกข้อ กลุ่มที่ค่าเฉลี่ยของความคึกเห็นในทุกข้อกระหนงไม่แตกต่างกันเลย ได้แก่ กลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 2 กับกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 2 กับกลุ่มที่ 4 และ กลุ่มที่ 3 กับกลุ่มที่ 4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสรรหาทรัพยากรที่จะใช้ในการจัดการศึกษา เป็นผลการวิเคราะห์รายข้อจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างประชากร 4 กลุ่ม คือ ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พระสงฆ์ คณะกรรมการหมู่บ้าน และข้าราชการสำนักงานกระทรวงหลัก โดยจะเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของความถี่ ร้อยละและค่าไคสแควร์ (χ^2)

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ที่จะเปิดการสอนการศึกษา ผู้ใหญ่สายสามัญระดับ 4 (เทียบเท่า ม.3)

สถานที่	ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ ศึกษาต่อ	พระสงฆ์	คณะ กรรมการ หมู่บ้าน	ข้าราชการ- การสี กระทรวง	รวม
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
1. โรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ (โรงเรียนประถมศึกษา)	122 80.26	7 50.0	63 78.75	51 51.0	243 70.2
2. โรงเรียนสระโบสถ์วิทยาคาร (โรงเรียนมัธยมศึกษา)	21 13.82	3 21.43	12 15	45 45.0	81 23.4
3. อื่น ๆ	9 5.92	4 28.57	5 6.25	3 3.0	21 6.1
4. ไม่ตอบหรือตอบไม่ตรง ประเด็น	- -	- -	- -	1 1.0	1 0.3
รวม	152 100	14 100	80 100	100 100	346 100

ค่าไคสแควร์ = 53.11654 ($P < .05$)

จากข้อความที่ว่า "ถ้าจะเปิดการสอนหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับ 4 (เทียบเท่า ม.3) ท่านคิดว่าควรจะเปิดสอนที่ใด" ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 70.2 เห็นว่าควรเปิดสอนที่โรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ ซึ่งเป็นโรงเรียน ประถมศึกษาตั้งอยู่ภายในชุมชน ส่วนอีกร้อยละ 23.4 เห็นว่า ควรเปิดสอนที่ โรงเรียนสระโบสถ์วิทยาคาร ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาตั้งอยู่ห่างจากชุมชนประมาณ 2 กิโลเมตร และเมื่อพิจารณาค่าไคสแควร์ พบว่าค่าไคสแควร์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 แสดงว่าการที่ผู้ตอบเลือกสถานที่ใด ๆ นั้นสัมพันธ์กับสถานการณ์ของผู้ตอบ กล่าวคือ ในขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ พระสงฆ์ และคณะกรรมการหมู่บ้านเกือบทั้งหมดเห็นว่าการเลือกโรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ เป็นสถานที่เปิดการสอนหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ แต่กลุ่มข้าราชการสี่ กระทรวงหลักมีประมาณครึ่งหนึ่งเท่านั้นที่เห็นว่าการเปิดสอนที่โรงเรียนชุมชน-บ้านสระโบสถ์ ส่วนอีกประมาณครึ่งหนึ่งเห็นว่าสมควรเปิดสอนที่โรงเรียนสระโบสถ์-วิทยาคาร

ในตารางที่ 23 นี้ มีผู้ตอบแบบสอบถาม 21 ราย ตอบอื่น ๆ ซึ่งพอจะ จำแนกคำตอบได้ดังนี้

- 8 ราย ตอบว่าให้เปิดสอนในวัด
- 7 ราย ตอบว่าให้เปิดสอนตามหมู่บ้าน
- 5 ราย ตอบว่าเปิดสอนที่โรงเรียนใดก็ได้ทั้งสองโรงเรียน
- 1 ราย ตอบว่าให้เปิดสอนตามโรงเรียนไกล ๆ

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่สมควรเป็นผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่
สายสามัญระดับ 4 (เทียบเท่า ม.3)

บุคคล	ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ ศึกษาต่อ	พระสงฆ์	คณะ กรรมการ หมู่บ้าน	ข้าราชการ- การสี กระทรวง	รวม
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
1. ครูโรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ (โรงเรียนประถมศึกษา)	100	9	38	20	167
	65.8	64.3	47.5	20.0	48.3
2. ครูโรงเรียนสระโบสถ์วิทยาคาร (โรงเรียนมัธยมศึกษา)	50	5	37	58	150
	32.9	35.7	46.2	58.0	43.4
3. อื่น ๆ	2	-	5	21	28
	1.3	-	6.2	21.0	8.1
4. ไม่ตอบหรือตอบไม่ตรงประเด็น	-	-	-	1	1
	-	-	-	1.0	0.3
รวม	152	14	80	100	346
	100	100	100	100	100

ค่าไคสแควร์ = 69.24645 ($P < .05$)

ข้อข้อคำถามที่ว่า "ถ้ามีการสอนหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับ 4 (เทียบเท่า ม.3) ท่านคิดว่าควรให้ครูจากที่ใดเป็นผู้สอน" ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าควรให้ครูจากโรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ ซึ่งเป็นโรงเรียนประถมศึกษา เป็นผู้สอน ร้อยละ 48.3 และมีความเห็นว่าควรให้ครูจากโรงเรียนสระโบสถ์วิทยาคาร ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นผู้สอน ร้อยละ 43.4 เมื่อพิจารณาค่าไคสแควร์ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกครูจากโรงเรียนใดนั้น สัมพันธ์กับสถานภาพด้านกลุ่มตัวอย่างประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเมื่อพิจารณา รายละเอียดในตารางแล้วพบว่าในขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษา ต่อ และพระสงฆ์ส่วนใหญ่เลือกครูจากโรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ แต่ข้าราชการสี่ กระทรวงหลักส่วนใหญ่กลับเลือกครูจากโรงเรียนสระโบสถ์วิทยาคาร ส่วนคณะกรรมการหมู่บ้านเลือกครูจากทั้งสองโรงเรียนในจำนวนใกล้เคียงกัน

ข้อคำถามนี้มีผู้ตอบว่าอื่น ๆ 28 ราย โดยระบุว่าผู้ที่สมควรเป็นผู้สอนหลักสูตร การศึกษาผู้ใหญ่สมควรเป็นบุคคลต่าง ๆ กัน โดย 21 ราย ตอบว่าควรเลือกครู บางท่านจากทั้งสองโรงเรียนเฉพาะผู้ที่มีความรู้และความตั้งใจที่จะถ่ายทอดความรู้ 2 ราย ตอบว่า ควรให้ครูจากที่อื่นมาสอนและอีก 2 ราย ตอบว่าควรให้ครูอาสาสมัคร มาสอน และ 3 รายที่เหลือ คนที่ 1 ตอบว่า ควรเป็นผู้ที่ชาวบ้านนับถือหรือผู้นำของ อำเภอหมู่บ้านเดียวกัน คนที่ 2 ตอบว่า ให้ สปช. (สำนักงานคณะกรรมการการ- ประถมศึกษาแห่งชาติ) ส่งผู้สอนมาและคนสุดท้ายตอบว่าควรจ้างครูมาประจำโครงการ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ที่จะจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมด้าน
วิชาชีพแก่ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ

สถานที่	ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ ศึกษาต่อ	พระสงฆ์	คณะ กรรมการ หมู่บ้าน	ข้าราชการ- การสี กระทรวง	รวม
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
1. โรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ (โรงเรียนประถมศึกษา)	82	7	32	39	160
	53.9	50.0	40.0	39.0	46.2
2. โรงเรียนสระโบสถ์วิทยาคาร (โรงเรียนมัธยมศึกษา)	9	-	6	18	33
	5.9	-	7.5	18.0	9.5
3. วัดสว่างอารมณ์	59	7	40	31	137
	38.8	50.0	50.0	31.0	39.6
4. อื่น ๆ	2	-	2	11	15
	1.3	-	2.5	11.0	4.3
5. ไม่ตอบหรือตอบไม่ตรงประเด็น	-	-	-	1	1
	-	-	-	1.0	0.3
รวม	152	14	80	100	346
	100	100	100	100	100

ค่าไคสแควร์ = 36.6692 ($P < .05$)

จากคำถามว่า "ถ้ามีการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมด้านวิชาชีพแก่ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อท่านคิดว่าควรตั้งศูนย์ตั้งกล่าวอยู่ที่ใดจึงจะสะดวกต่อการเรียนการสอน"

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 46.2 ทอบว่า ควรจัดตั้งศูนย์ที่โรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ (โรงเรียนประถมศึกษา) ส่วนอีกร้อยละ 39.6 เห็นว่าควรจัดตั้งศูนย์ที่วัดสว่างอารมณ์ และร้อยละ 9.5 เห็นว่า ควรตั้งที่โรงเรียนสระโบสถ์วิทยาการ (โรงเรียนมัธยมศึกษา) ค่าโคสแควร์ของตารางที่ 25 เท่ากับ 36.6692 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าค่าตอบของข้อความนี้สัมพันธ์กับสถานภาพของผู้ตอบ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากรายละเอียดในตารางจะเห็นความสัมพันธ์นี้ได้ชัดเจน กล่าวคือ ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 53.9 เห็นว่าควรจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมที่โรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ รองลงมาคือ ที่วัดสว่างอารมณ์ ร้อยละ 38.8 แต่คณะกรรมการหมู่บ้านส่วนใหญ่คือร้อยละ 50.0 กลับเห็นว่าควรจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมที่วัดสว่างอารมณ์ รองลงมาคือ ที่โรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ ร้อยละ 40.0 ส่วนกลุ่มข้าราชการ 4 กระทรวงหลักก็เช่นเดียวกับกลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ คือส่วนใหญ่เห็นว่าควรตั้งที่โรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ รองลงมาคือ ที่วัดสว่างอารมณ์

มีผู้ตอบแบบสอบถาม 15 รายตอบว่าอื่น ๆ เมื่อรวบรวมคำตอบจากผู้ตอบที่ตอบอื่น ๆ แล้วปรากฏว่ามี 2 รายตอบว่าควรจัดในหมู่บ้าน 1 รายตอบว่า ควรจัดที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน อีก 1 รายตอบว่าควรตั้งอาคารสถานที่เป็นเอกเทศ ส่วนที่เหลืออีก 11 รายไม่ระบุชัดเจน เช่น มี 5 รายตอบว่าควรตั้งที่โรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ หรือที่วัดก็ได้ อีก 3 รายตอบว่า ควรจัดในที่ชุมชน การไปมาสะดวก ซึ่งสถานที่ที่มีอยู่แล้ว เป็นต้น

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความถี่เห็นเกี่ยวกับหน่วยงานที่ควรจะเป็นผู้รับผิดชอบ
 ค่าเนนการจัดโครงการการศึกษาด้านวิชาชีพให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา
 ชั้นประณปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษา

หน่วยงาน	ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ ศึกษาต่อ	พระสงฆ์	คณะ กรรมการ หมู่บ้าน	ข้าราชการ- การสี กระทรวง	รวม
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
1. โรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ (โรงเรียนประถมศึกษา)	35 23.0	1 7.1	22 27.5	5 5.0	63 18.2
2. โรงเรียนสระโบสถ์วิทยาคาร (โรงเรียนมัธยมศึกษา)	14 9.2	1 7.1	5 6.2	4 4.0	24 6.9
3. ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน จังหวัดลพบุรี	48 31.6	4 28.6	24 30.0	61 61.0	137 39.6
4. หน่วยงานด้านการเกษตร ประจำอำเภอสระโบสถ์	25 16.4	5 35.7	13 16.2	1 1.0	44 12.7
5. หน่วยงานด้านการพัฒนาชุมชน ประจำอำเภอสระโบสถ์	26 17.1	2 14.3	5 6.2	14 14.0	47 13.6
6. หน่วยงานด้านสาธารณสุข ประจำอำเภอสระโบสถ์	4 2.6	1 7.1	1 1.2	-	6 1.7
7. อื่น ๆ	-	-	9 11.2	15 15.0	24 6.9
8. ไม่ตอบหรือตอบไม่ตรงประเด็น	-	-	1 1.2	-	1 0.3
รวม	152 100	14 100	80 100	100 100	346 100

ค่าไคสแควร์ = 89.9223 ($P < .05$)

จากคำถามที่ว่า "ถ้าทางราชการให้จัดโครงการการศึกษาต้านวิชาชีพให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ ท่านคิดว่าหน่วยงานใดควรจะเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงาน" ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 39.6) เห็นว่าศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดลพบุรีควรจะเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงาน รองลงมาคือโรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ หน่วยงานคานการพัฒนารชุมชนประจำอำเภอสระโบสถ์และหน่วยงานคานการเกษตรประจำอำเภอสระโบสถ์ คิดเป็นร้อยละ 18.2, 13.6 และ 12.7 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าไคสแควร์ของตารางที่ 26 มีค่าเท่ากับ 89.9227 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการที่ผู้ตอบเลือกหน่วยงานใดนั้นสัมพันธ์กับสภาวะทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายละเอียดของตารางพบว่าในขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อเลือกโรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดลพบุรี หน่วยงานคานการเกษตรประจำอำเภอสระโบสถ์ และหน่วยงานคานการพัฒนารชุมชนประจำอำเภอสระโบสถ์ ในจำนวนใกล้เคียงกัน กลุ่มคณะกรรมการหมู่บ้านกลับเลือกเฉพาะโรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ และศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน จังหวัดลพบุรี ในจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนข้าราชการสี่กระทรวงนั้นเลือกศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดลพบุรี เป็นส่วนใหญ่

มีผู้ตอบแบบสอบถาม 24 ราย ที่ตอบว่าอื่น ๆ ซึ่งเมื่อรวบรวมคำตอบที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าอื่น ๆ แล้วปรากฏว่าทุกคนให้ความเห็นว่าหน่วยงานต่าง ๆ ควรร่วมมือกัน เช่น ควรร่วมมือกัน 3 หน่วยงานระหว่างศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดลพบุรี หน่วยงานคานการเกษตรและหน่วยงานคานการพัฒนารชุมชน ควรร่วมมือกัน 4 หน่วยงานระหว่าง ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดลพบุรี หน่วยงานคานการเกษตร หน่วยงานคานการพัฒนารชุมชน และหน่วยงานคานสาธารณสุข เป็นต้น

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งเงินที่จะนำมาสนับสนุนใช้จ่าย
ในโครงการค่านวิชาชีพเพื่อเป็นค่าวัสดุ อุปกรณ์ และค่าจ้างต่าง ๆ
เพิ่มเติมจากงบประมาณที่ทางราชการสนับสนุน

แหล่งเงิน	ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ ศึกษาต่อ N = 152 จำนวน ร้อยละ	พระสงฆ์ N = 14 จำนวน ร้อยละ	คณะ กรรมการ หมู่บ้าน N = 80 จำนวน ร้อยละ	ข้าราชการ กระทรวง N = 100 จำนวน ร้อยละ	รวม N = 346 จำนวน ร้อยละ
1. การบริจาคของประชาชน	67 44.1	8 57.1	45 56.2	52 52.0	172 49.7
2. การเก็บค่าเช่าเรียน จากผู้เรียน	48 31.6	6 42.8	24 30.0	64 64.0	142 41.0
3. การขายสินค้าที่ผู้เรียนผลิตได้	93 61.2	11 78.6	60 75.0	71 71.0	235 67.9
4. อื่น ๆ	- -	- -	- -	3 3.0	3 0.9
รวม	208 136.8	25 178.6	129 161.2	190 190.0	552 159.5

หมายเหตุ

1. คำถามข้อนี้ผู้ตอบเลือกตอบได้มากกว่า 1 ตัวเลือก
2. ร้อยละคิดจากจำนวนตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่ม คือ ผู้สำเร็จการศึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดจากฐาน 152 คน พระสงฆ์ คิดจากฐาน 14 รูป
คณะกรรมการหมู่บ้าน คิดจากฐาน 80 คน ข้าราชการกระทรวงหลัก
คิดจากฐาน 100 คน และของรวมคิดจากฐาน 346 คน

จากข้อความที่ว่า "นอกจากงบประมาณที่ทางราชการสนับสนุนแล้ว ท่าน
 คิดว่างบประมาณที่จะนำมาใช้จ่ายในโครงการด้านวิชาชีพ เพื่อเป็นค่าวัสดุ อุปกรณ์
 และค่าจ้างต่าง ๆ ควรจะได้อะไรจากแหล่งใด" ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 67.9
 ตอบว่า ควรได้มาจากการขายสินค้าที่ผู้เรียนผลิตได้ รองลงมา ร้อยละ 49.7
 ตอบว่าควรได้มาจากการบริจาคของประชาชน และร้อยละ 41.0 ตอบว่าควรเก็บ
 ค่าเล่าเรียนจากผู้เรียน มีผู้ตอบ 3 ราย ตอบว่าอื่น ๆ โดยระบุว่า งบประมาณ
 ที่จะนำมาสนับสนุนนั้นควรได้มาจากการตั้งกองทุนการศึกษา การตั้งมูลนิธิ และการ
 จัดงานสวนสนุกเพื่อหารายได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความถี่เห็นเกี่ยวกับที่กินที่จะมานำมาทำแปลงทดลอง
ค้ำการเกษตร กรณีที่มีการสอนค้ำการเกษตร

แหล่งที่กิน	ผู้จบ ปุ.6 ที่ไม่ ศึกษาต่อ	พระสงฆ์	คณะ กรรมการ หมู่บ้าน	ข้าราชการ- การสี กระทรวง	รวม
	จำนวน รอยละ	จำนวน รอยละ	จำนวน รอยละ	จำนวน รอยละ	จำนวน รอยละ
1. ผู้เรียนใช้พื้นที่ของนิคา-มารคา ของตน	74 48.7	6 42.8	36 45.0	33 33.0	149 43.1
2. เข้าจากประชาชนในท้องถิ่น	13 8.6	2 14.3	12 15.0	7 7.0	34 9.8
3. ขอความอนุเคราะห์จาก ประชาชนในท้องถิ่น	63 41.4	6 42.8	26 32.5	46 46.0	141 40.8
4. อื่น ๆ	2 1.3	- -	6 7.5	14 14.0	22 6.4
รวม	152 100	14 100	80 100	100 100	346 100

ค่าไคสแควร์ = 25.4254 ($P < .05$)

เมื่อพิจารณาในข้อรวมปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นที่จะให้ผู้เรียนใช้พื้นที่ของบিকা-มารคาของตนเป็นแหล่งทดลองดำเนินการ เกษตรในจำนวนใกล้เคียงกับการขอ ความอนุเคราะห์จากประชาชนในท้องถิ่นโดยเลือกให้ผู้เรียนใช้พื้นที่ของบিকা-มารคาของตน ร้อยละ 43.1 และขอความอนุเคราะห์จากประชาชนในท้องถิ่นร้อยละ 40.8 ค่าไคสแควร์ของตารางที่ 28 เท่ากับ 25.4254 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบใดนั้นสัมพันธ์กับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จึงพิจารณารายละเอียดในตารางเพื่อหาความสัมพันธ์นี้ ซึ่งพบว่าในขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และคณะกรรมการหมู่บ้านเลือกให้ผู้เรียนใช้พื้นที่ของบিকা-มารคาของตนมากกว่าตัวเลือกอื่น กลุ่มข้าราชการสีกระทรวงหลักกลับเลือกให้ผู้จัดโครงการหาที่ดินโดยขอความอนุเคราะห์จากประชาชนในท้องถิ่นมากกว่าตัวเลือกอื่น ๆ

มีผู้ตอบแบบสอบถาม 22 ราย ตอบว่าอื่น ๆ โดย 11 ราย ตอบว่าควรให้ผู้เรียนใช้ที่ดินของบিকা-มารคาของตนและขอความอนุเคราะห์จากประชาชนในท้องถิ่นด้วย ผู้ตอบ 3 ราย ตอบว่า ควรใช้ที่ดินสาธารณะประโยชน์ที่มีอยู่ในท้องถิ่น อีก 2 ราย ระบุว่า ควรจัดสถานที่ให้ผู้เรียนทดลองโดยเฉพาะ ผู้ตอบ 1 ราย ตอบว่าควรให้ผู้เรียนใช้พื้นที่ของบিকা-มารคาของตน และเช่าจากประชาชนในท้องถิ่น ส่วนที่เหลืออีกสามรายไม่ระบุพื้นที่แต่ระบุคุณสมบัติของพื้นที่แทน เช่น ควรใช้ที่ดินที่คิดว่าเหมาะสมและสะดวกต่อผู้เรียนด้วย เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความถี่เห็นเกี่ยวกับสถานที่ที่จะใช้ในการฝึกงานกรณีที่มี
การเรียนการสอนค้ำานการช่าง

สถานที่	ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ ศึกษาต่อ	พระสงฆ์	คณะ กรรมการ หมู่บ้าน	ข้าราชการ- การสี กระทรวง	รวม
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
1. ฝึกงานเฉพาะในห้องเรียนกับ เครื่องมือเท่าที่มีอยู่	77	5	30	5	117
	50.6	35.7	37.5	5.0	33.8
2. ฝึกงานกับร้านช่างต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นด้วย	74	9	47	89	219
	48.7	64.3	58.8	89.0	63.3
3. อื่น ๆ	1	-	2	5	8
	0.6	-	2.5	5.0	2.3
4. ไม่ตอบหรือตอบไม่ตรงประเด็น	-	-	1	1	2
	-	-	1.2	1.0	0.6
รวม	152	14	80	100	346
	100	100	100	100	100

ค่าไคสแควร์ = 60.6232 ($P < .05$)

จากข้อคำถามที่ว่า "ในกรณีที่มีการสอนด้านช่างซึ่งจะต้องมีการฝึกงานด้วย ท่านคิดว่า ผู้เรียนควรจะฝึกงานที่ใด" ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือร้อยละ 63.3 ตอบว่า นอกจากจะฝึกงานในห้องเรียนแล้วควรจะฝึกงานกับร้านช่างต่าง ๆ ในท้องถิ่นด้วย รองลงมาตอบว่าฝึกงานเฉพาะในห้องเรียนกับเครื่องมือเท่าที่มีอยู่ คิดเป็นร้อยละ 33.8 เมื่อพิจารณาค่าไคสแควร์ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการที่ผู้ตอบเลือกคำตอบใดนั้นสัมพันธ์กับสถานภาพของผู้ตอบจึงได้พิจารณารายละเอียดของตารางเพื่อหาความสัมพันธ์นี้ ซึ่งก็พบว่าในขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษาชั้น ประถมปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ เลือกสถานที่ทั้ง 2 แห่ง ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมาก แต่กลุ่มพระสงฆ์ คณะกรรมการหมู่บ้าน และข้าราชการสีกระทรวงหลักกลับเลือกที่จะให้ผู้เรียนฝึกงานกับร้านช่างต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นด้วยมากกว่าการให้ฝึกงานเฉพาะในห้องเรียนกับเครื่องมือเท่าที่มีอยู่

ในตารางนี้มีผู้ตอบว่าอื่น ๆ 8 ราย โดยระบุความคิดเห็นต่าง ๆ กัน เช่น ควรให้ฝึกงานในท้องถิ่นอื่น ๆ ที่เจริญ ควรฝึกงานในอำเภอใกล้เคียงด้วย ควรหาทักษะและประสบการณ์จากโรงงานต่าง ๆ ในภูมิภาคด้วย เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่เหมาะสมที่จะเป็นผู้สอนในโครงการ
การศึกษาทํานานวิชาชีพ ที่จัดให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ

บุคคล	ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ ศึกษาต่อ N = 152 จำนวน ร้อยละ	พระสงฆ์ N = 14 จำนวน ร้อยละ	คณะ กรรมการ หมู่บ้าน N = 80 จำนวน ร้อยละ	ข้าราชการ- การสี กระทรวง N = 100 จำนวน ร้อยละ	รวม N = 346 จำนวน ร้อยละ
1. ครูโรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ (โรงเรียนประถมศึกษา)	88 57.9	9 64.3	45 56.2	38 38.0	180 52.0
2. ครูโรงเรียนสระโบสถ์วิทยาคาร (โรงเรียนมัธยมศึกษา)	39 25.6	8 57.1	29 36.2	52 52.0	128 37.0
3. เจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษานอก โรงเรียนจังหวัดอุบลราชธานี	52 34.2	8 57.1	42 52.5	71 71.0	173 50.0
4. เกษตรตำบล-เกษตรอำเภอ	50 32.9	12 85.7	39 48.8	66 66.0	167 48.3
5. พัฒนาการ และพัฒนากร ประจำอำเภอสระโบสถ์	30 19.7	5 35.7	27 33.8	63 63.0	125 36.1
6. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ประจำอำเภอสระโบสถ์	20 13.2	5 35.7	24 30.0	42 42.0	91 26.3
7. ผู้มีความรู้ความสามารถ อาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่น	51 33.6	6 42.8	37 46.2	84 84.0	178 51.4

ตารางที่ 30 (ต่อ)

บุคคล	ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ ศึกษาต่อ N = 152 จำนวน ร้อยละ	พระสงฆ์ N = 14 จำนวน ร้อยละ	คณะ กรรมการ หมู่บ้าน N = 80 จำนวน ร้อยละ	ข้าราชการ- การสี กระทรวง N = 100 จำนวน ร้อยละ	รวม N = 346 จำนวน ร้อยละ
8. ผู้มีความรู้ความสามารถ อาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่นอื่น	44 28.9	2 14.3	27 33.8	24 64.0	137 39.6
9. พระสงฆ์	7 4.6	3 21.4	7 8.8	22 22.0	39 11.3
10. อื่น ๆ	- -	- -	1 1.2	3 3.0	4 1.2
รวม	381 250.6	58 414.3	278 347.5	505 505.0	1222 353.2

หมายเหตุ 1. คำถามข้อนี้ผู้ตอบเลือกตอบได้มากกว่า 1 ตัวเลือก

2. ร้อยละคิดจากจำนวนตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่ม คือ ผู้สำเร็จการศึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดจากฐาน 152 คน พระสงฆ์ คิดจากฐาน 14 รูป
คณะกรรมการหมู่บ้าน คิดจากฐาน 80 คน ข้าราชการสีกระทรวงหลัก
คิดจากฐาน 100 คน และของรวมคิดจากฐาน 346 คน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.0) มีความเห็นว่าผู้ที่เหมาะสมที่จะเป็นผู้สอนในโครงการศึกษาค้นคว้าชีวิต คือ ครูโรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ (โรงเรียนประถมศึกษา) รองลงมาคือ ผู้ที่มีความรู้ความสามารถอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่นนี้ เจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดชลบุรี เกษตรตำบล เกษตรอำเภอบ่อ ผู้มีความรู้ความสามารถอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่นอื่น และครูโรงเรียนสระโบสถ์วิทยาคาร (ร้อยละ 51.4, 50.0, 48.3, 39.6, 37.0 และ 36.1 ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังมีผู้ตอบอื่น ๆ อีก 4 ราย โดยระบุว่าผู้ที่สมควรเป็นผู้สอนคือ เจ้าหน้าที่เคหกิจเกษตร หน่วยงานสีกระหรวงหลัก เป็นต้น

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการที่จะนำผู้มีความรู้ความสามารถในท้องถิ่นมาเป็นผู้สอนในโครงการการศึกษาอกระบบโรงเรียนที่จะจัดให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ

วิธีการ	ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ ศึกษาต่อ	พระสงฆ์	คณะ กรรมการ หมู่บ้าน	ข้าราชการ- การดี กระทรวง	รวม
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
1. ขอร้องให้มาสอนโดยไม่ให้ ค่าจ้าง	90	6	51	31	178
	59.2	42.8	63.8	31.0	51.4
2. จ้างมาสอน	59	8	27	52	146
	38.8	57.1	33.8	52.0	42.2
3. อื่น ๆ	1	-	-	15	16
	0.6	-	-	15.0	4.6
4. ไม่ตอบ หรือตอบไม่ตรง ประเด็น	2	-	2	2	6
	1.3	-	2.5	2.0	1.7
รวม	152	14	80	100	346
	100	100	100	100	100

ค่าไคสแควร์ = 50.7513 ($P < .05$)

จากข้อคำถามที่ว่า "ถ้าจะให้ผู้มีความรู้ความสามารถในท้องถิ่นมาเป็นผู้สอน ควรจะใช้วิธีการอย่างไร" ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่าควรใช้วิธีขอร้องให้ มาสอนโดยไม่ให้ค่าจ้าง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 51.4 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รองลงมาคือ ร้อยละ 42.2 ตอบว่าควรใช้วิธีจ้างมาสอน เมื่อพิจารณาค่าไคสแควร์ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการที่ผู้ตอบเลือกวิธีการใดนั้นสัมพันธ์กับ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จึงได้พิจารณารายละเอียดในตารางและพบความสัมพันธ์นี้ คือในขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และคณะกรรมการหมู่บ้าน ส่วนใหญ่เลือกวิธีขอร้องให้มาสอนโดยไม่ให้ค่าจ้าง แต่กลุ่มพระสงฆ์และข้าราชการ สังกะทรวงหลักส่วนใหญ่ กลับเลือกวิธีขอให้จ้างมาสอน มีผู้ตอบ 16 ราย (ร้อยละ 4.6) ตอบอื่น ๆ ซึ่งจำแนกค่าตอบได้ดังนี้ 7 ราย ตอบว่าควรใช้ทั้ง 2 วิธี คือ ขอร้องให้มาสอนและจ้างมาสอน โดยผู้จัดโครงการพิจารณาความสมัครใจของผู้ที่จะ มาเป็นผู้สอนและเงินทุนที่มีอยู่ อีก 9 ราย ตอบว่า ควรใช้วิธีขอร้องหรือเชิญให้ มาสอน แต่ควรมอบของสมนาคุณหรือค่าตอบแทน หรือค่าอาหารให้บ้าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ความถี่เกี่ยวกับกรณีผู้สอนเป็นข้าราชการใน
ท้องถิ่น ควรจะได้ค่าจ้างหรือไม่ ถ้าสอนในเวลาราชการ

ข้อความ	ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ ศึกษาต่อ	พระสงฆ์	คณะ กรรมการ หมู่บ้าน	ข้าราชการ- การสี กระทรวง	รวม
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
1. ไม่ควรได้	96	7	64	74	241
	63.2	50.0	80.0	74.0	69.7
2. ควรได้	55	7	16	20	98
	36.2	50.0	20.0	20.0	28.3
3. อื่น ๆ	-	-	-	4	4
	-	-	-	4.0	1.2
4. ไม่ตอบ หรือตอบไม่ตรง ประเด็น	1	-	-	2	3
	0.6	-	-	2.0	0.9
รวม	152	14	80	100	346
	100	100	100	100	100

ค่าไคสแควร์ = 25.4514 ($P < .05$)

จากข้อคำถามที่ว่า "กรณีที่คุณสอนเป็นข้าราชการในท้องถิ่น ท่านคิดว่า ควรจะได้ค่าจ้างหรือไม่ ถ้าสอนในเวลาราชการ" ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 69.7 ตอบว่าควรได้ อีกร้อยละ 28.3 ตอบว่าไม่ควรได้ อีก 4 ราย (ร้อยละ 1.2) ตอบอื่น ๆ โดย 1 ราย ตอบว่าควรให้ความสะดวกในการเดินทางไปกลับและการ กินอยู่ของผู้รับเชิญมาสอน อีก 1 รายตอบว่า ไม่ควรได้แต่ควรมอบของเป็นที่ระลึก ส่วนอีก 2 ราย ตอบว่าแล้วแต่สถานการณ์ ค่าโศกเศร้าของตารางที่ 32 เท่ากับ 25.4514 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าค่าคอมสัมพันธกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดของตารางก็ไม่พบความสัมพันธ์ที่เด่นชัดนัก เพราะส่วนใหญ่ของประชากรเกือบทุกกลุ่มตอบว่าไม่ควรได้ค่าจ้างสอน แต่เมื่อ คำนวณร้อยละของผู้ตอบในแต่ละกลุ่มพบว่าสัดส่วนการเลือกคำตอบของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน โดยกลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตอบว่าไม่ควรได้ร้อยละ 63.16 ตอบว่า ควรได้ร้อยละ 36.18 กลุ่มพระสงฆ์ร้อยละ 50 ตอบว่าไม่ควรได้ อีกร้อยละ 50 ตอบว่า ควรได้ กลุ่มคณะกรรมการหมู่บ้าน ร้อยละ 80 ตอบว่าไม่ควรได้ ร้อยละ 20 ตอบว่าควรได้ และกลุ่มข้าราชการอีกระดับหลักร้อยละ 74 ตอบว่าไม่ควรได้ อีกร้อยละ 20 ตอบว่า ควรได้ อัตราร้อยละดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของการ ตอบว่าไม่ควรได้ค่าจ้างสอนและควรได้ค่าจ้างสอนค่อนข้างจะแตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีที่คุณสอนเป็นข้าราชการในท้องถิ่น ควรจะได้ค่าจ้างหรือไม่ถ้าสอนนอกเวลาราชการ

ข้อความ	ผู้จบ ป.6 ที่ไม่ ศึกษาต่อ	พระสงฆ์	คณะ กรรมการ หมู่บ้าน	ข้าราชการ- การสี กระทรวง	รวม
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
1. ไม่ควรได้	49	-	22	16	87
	32.2	-	27.5	16.0	25.1
2. ควรได้	102	14	57	78	251
	67.1	100	71.2	78.0	72.5
3. อื่น ๆ	-	-	1	4	5
	-	-	1.2	4.0	1.4
4. ไม่ตอบ หรือตอบไม่ตรงประเด็น	1	-	-	2	3
	0.6	-	-	2.0	0.9
รวม	152	14	80	100	346
	100	100	100	100	100

ค่าไคสแควร์ = 21.8756 ($P < .05$)

จากคำถามที่ว่า "กรณีที่คุณสอนเป็นข้าราชการในท้องถิ่น ท่านคิดว่าควรจะได้ค่าจ้างสอน หรือไม่กรณีที่คุณสอนนอกเวลาราชการ" ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.5) ตอบว่า ควรได้ และอีกร้อยละ 25.1 ตอบว่าไม่ควรได้ มีผู้ตอบ 5 รายตอบว่าอื่น ๆ โดยมี 2 ราย ตอบว่าแล้วแต่สถานการณ์ 2 ราย ตอบว่าควรได้เป็นค่าตอบแทนเมื่อสิ้นโครงการในระยะสั้น ๆ ตามสมควร ส่วนอีก 1 ราย ตอบว่าถ้ามีเงินพอก็ควรให้ค่าจ้าง ถ้าเงินไม่พอก็ขอร้องให้สอนโดยไม่ให้ค่าจ้าง

ค่าโคสแควร์ของตารางที่ 33 เท่ากับ 21.8756 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าค่าตอบสัมพันธ์กับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดของตารางก็ไม่พบความสัมพันธ์ที่เด่นชัดนัก เพราะส่วนใหญ่ของประชากรทุกกลุ่มตอบว่าควรได้ค่าจ้างสอน แต่เมื่อคำนวณร้อยละของผู้ตอบในแต่ละกลุ่มพบว่าสัดส่วนการเลือกคำตอบของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน โดยกลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตอบว่าควรได้ร้อยละ 67.1 ตอบว่าไม่ควรได้ร้อยละ 32.2 กลุ่มพระสงฆ์ทั้งหมดคือร้อยละ 100 ตอบว่าควรได้ กลุ่มคณะกรรมการหมู่บ้านร้อยละ 71.2 ตอบว่าควรได้ อีกร้อยละ 27.5 ตอบว่าไม่ควรได้ และข้าราชการสี่กระทรวงหลักร้อยละ 78 ตอบว่าควรได้ อีกร้อยละ 16 ตอบว่าไม่ควรได้ อีกร้อยละ 6 คิงกล่าว แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของการตอบว่าควรได้ค่าจ้างสอน และไม่ควรถูกค่าจ้างสอนค่อนข้างจะแตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย